

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Bakalářská práce

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická

Katedra politologie a mezinárodních vztahů

Studijní obor Mezinárodní vztahy – britská a americká studia

Bakalářská práce

Kritická reflexe zpravodajských podcastů ve volebním
roce 2021

Vedoucí práce:

Doc. PhDr. Přemysl Rosůlek, Ph. D.

Katedra politologie a mezinárodních vztahů

Fakulta filozofická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň, 2022

Duy Anh Nguyen

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem práci vypracoval samostatně s použitím uvedeného seznamu literatury.

Květen 2022, Plzeň

.....

Poděkování

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Doc. PhDr. Přemyslovi Rosůlkovi, Ph. D. za trpělivost, odborné vedení a poskytnutí cenných rad a informací při zpracování bakalářské práce.

Obsah

Úvod.....	6
1. Konceptualizace základních termínů.....	8
1.1. Podcasting.....	8
1.1.1. Definice termínu podcast.....	9
1.1.2. Rozdíly mezi podcastingem a rozhlasem.....	9
1.1.3. Pojetí podcastů rozhlasovými stanicemi.....	11
1.1.3.1. Pojetí podcastů Českým rozhlasem.....	12
1.2. Zpravodajství.....	13
1.2.1. Objektivita.....	15
1.2.1.1. Faktičnost.....	18
1.2.1.2. Nestrannost.....	18
1.2.2. Kodex Českého rozhlasu.....	19
1.2.3. Pravidla Českého rozhlasu v souvislosti s volbami do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v roce 2021.....	21
1.2.4. Předvolební debaty.....	22
2. Obsahová analýza předvolebních debat Českého rozhlasu.....	22
2.1. První předvolební debata.....	23
2.2. Druhá předvolební debata.....	25
2.3. Třetí předvolební debata.....	27
2.4. Čtvrtá předvolební debata.....	28
2.5. Pátá předvolební debata.....	30
2.6. Superdebata.....	32
Závěr.....	35
Seznam literatury.....	37
Přílohy.....	41
Resumé.....	45

Úvod

Období před volbami do Poslanecké sněmovny vzbuzuje velkou pozornost médií, která informují veřejnost o různých výstupech kandidujících politických subjektů, neboť tyto volby mají celospolečenský dopad. Český rozhlas jakožto veřejnoprávní médium má pravidla vysílání daná některými předpisy a dokumenty: Kodexem Českého rozhlasu, Pravidly Českého rozhlasu v souvislosti s volbami do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a především zákonem č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání.

Téma reflexe zpravodajských podcastů jsem si zvolil proto, že podcasting je v současnosti jak kulturním, tak i společensko-politickým fenoménem v oblasti online zvukové tvorby. V České republice se dostal do povědomí širší veřejnosti teprve před několika lety, ale přesto se počet podcastů i posluchačů rok od roku zvyšuje. Tohoto trendu se ujala i velká média, která se zaměřila na tvorbu zpravodajských podcastů. Mezi ně můžeme řadit například podcasty od zpravodajského portálu Info.cz, webu Seznam Zprávy, týdeníku Respekt, Deníku N nebo od veřejnoprávních médií – České televize a Českého rozhlasu.

Cílem mé práce je zkoumat vyváženost a nestrannost zpravodajských podcastů Českého rozhlasu, které obsahují debaty kandidátů politických stran, hnutí či koalic do sněmovních voleb v roce 2021. Cíle práce bude dosaženo na základě zodpovězení těchto výzkumných otázek:

1. Naplňuje Český rozhlas § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání prostřednictvím předvolebních debat vyžadující dodržování zásad objektivit?

2. Naplňuje Český rozhlas prostřednictvím předvolebních debat článek 7.4 Kodexu Českého rozhlasu, který vyžaduje, aby posluchač nenabyl dojmu, že moderátor příslušné debaty straní některému ze subjektů?

Na tyto otázky hledám odpovědi prostřednictvím obsahové analýzy zvukového záznamu.

Má práce je členěná dvou hlavními kapitolami. V první kapitole konceptualizuji termín podcasting, jeho původ vzniku a jeho specifika. Představuji rozdíly mezi podcastingem a rozhlasem, ve kterých nastiňuji důvod rostoucí popularity nového způsobu vysílání, a pojetí podcastů rozhlasovými stanicemi. V této práci je

podcast představen a vymezen jako platforma sloužící k šíření audio obsahu, což je jeho prvotní účel. Dále definuji zpravodajství a objektivitu.

V empirické části práce se snažím zjistit, zda moderátoři Českého rozhlasu poskytli zástupcům politických subjektů rovnoměrný prostor v diskusi a byli tak objektivní a nestranní podle § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a dodrželi závazek z článku 7.4 Kodexu Českého rozhlasu. V rámci své práce analyzuji 6 předvolebních debat, které byly odvysílány v období od 20. do 24. září a 8. října 2021 na stanicích Radiožurnál a Plus a na webových stránkách Českého rozhlasu.

V závěrečné kapitole hodnotím výsledky analýzy předvolebních debat Českého a odpovídám na otázku, zda moderátoři předvolebních debat Českého rozhlasu dodrželi zásady nestrannosti podle § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání Českého rozhlasu a zvláštních pravidel souvisejících s volbami do Poslanecké sněmovny České republiky v roce 2021 a rovněž v souladu s článkem 7.4 Kodexu Českého rozhlasu.

Má práce je vystavěna na celé řadě odborných elektronických i tištěných zdrojů. Analytická část mé práce se pak opírá zejména o samotné znění předvolebních debat a při její tvorbě využívám metodologickou literaturu. Při konceptualizaci základních termínů v první kapitole pak využívám převážně zahraniční odborné zdroje (např. článek od Richarda Berryho,), protože v České republice není zatím například termín podcast příliš dobře popsán. Výrazně pracuji například s monografií Zpravodajství od Tomáše Trampoty, která poskytuje ucelený a přehledný pohled na téma objektivity. Z logiky věci pak v práci operuji i s platnou legislativou, která se činnosti Českého rozhlasu dotýká, zejména se zákonem č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu a zákonem č. 231/2001 Sb. Vedle platné legislativy se v práci opírám i Kodex Českého rozhlasu.

1. Konceptualizace základních termínů

1.1. Podcasting

S označením podcasting se lze setkat už v článku z února 2004, kdy bylo na internetových stránkách britského deníku The Guardian poprvé použito (Hammersley 2004). Autorem tohoto označení je novinář Ben Hammersley, jenž se v článku zabývá možnostmi nového média rozhlasové povahy. To se začalo rychle rozšiřovat díky zlepšující se dostupnosti různých technologií. Hammersley se snaží přijít na to, jak tuto činnost označit. V článku zmiňuje kromě výrazů Audioblogging, jak byla do té doby tato činnost nejčastěji označována (Geoghegan – Klass 2007: 3), či GuerillaMedia také právě Podcasting. Jedná se o slovo spojené z anglického výrazu pro vysílání – broadcasting – a názvu přenosného MP3 přehrávače iPod od americké firmy Apple.

Podcasting se dá zjednodušeně popsat jako technologie sloužící k distribuci, příjmu a poslechu zvukového obsahu na vyžádání, tzv. podcastu, který vytvářejí jak tradiční vydavatelé, jako je rozhlas, vydavatelství, novináři a vzdělávací instituce (např. školy, odborná vzdělávací střediska), tak i nezávislí rozhlasoví producenti, umělci a radioamatéři (Bonini 2015: 21). Úspěch tohoto nového média se dá doložit například tím, že byl na konci roku 2005 podcasting vybrán jazykovědci z New Oxford American Dictionary jako slovo roku (Murray 2009: 198). Úspěch dokládá také fakt, že zatímco se v srpnu 2004 ve vyhledávači Google zobrazilo zhruba 6 000 výsledků obsahujících slovo podcast (Terdiman 2004), v listopadu 2005 dosahovalo stejné vyhledávání 61 milionů výsledků (Berry 2006: 144). V současnosti (prosinec 2021) můžeme nalézt pojem podcast ve více než 1,6 milardy výsledků vyhledávání na Googlu.

Ačkoli část výrazu podcasting vychází z názvu přehrávače společnosti Apple, uživatel nepotřebuje iPod k tomu, aby poslouchal nebo tvořil podcasty. Žádná skupina nebo společnost totiž neovládá jediný aspekt podcastingu, od hardwaru a softwaru, který je používán pro vytváření podcastů až po hardware a software pro poslech podcastů (Geoghegan – Klass 2007: 2). Tato technologie je tedy dostupná takřka každému, kdo vlastní jakékoli přenosné elektronické médium.

1.1.1. Definice termínu podcast

Definovat podcast je poněkud komplikovanější záležitostí, neboť neexistuje zcela jednoznačná definice. Podle anglického odborníka na rozhlasové a televizní vysílání Richarda Berryho (2006: 144) se termín podcast používá pro jakýkoli zvukový obsah stahovaný z internetu buď manuálně z webových stránek, nebo automaticky prostřednictvím softwarových aplikací. Americká novinářka a lektorka žurnalistiky Deborah Potterová (2006: 64) svou definici podobnou té předchozí rozšiřuje o informaci, že podcast lze poslouchat kdykoli a kdekoli se koncovému uživateli zachce. Jedná se o tzv. poslech *on demand*, tedy obsah na vyžádání (Candra 2017: 43). Jiní popisují podcast jako audio či video soubor, který si uživatel může přehrát online na webových stránkách, v podcastových aplikacích na počítači nebo v mobilním telefonu (Geoghegan – Klass 2007: 5, Hanson 2021: 141, Morris – Patterson 2015: 221–222). Termín podcast neoznačuje pouze jeden mediální soubor, ale také hudební nebo diskusní pořad, který se typicky skládá ze série epizod (Bonini 2015: 21).

1.1.2. Rozdíly mezi podcastingem a rozhlasem

Podcasting se významně odlišuje od běžného rozhlasového vysílání tím, že není vázaný na čas a prostor (Markman 2011: 548). Právě tyto vlastnosti jsou důvodem jeho velké popularity. Od rozhlasového vysílání se dále liší tím, že podcasty obvykle existují v trvalých databázích. Pomíjivost vysílaných signálů je nahrazena archivací a odloženou konzumací. Spolu s překvapivou rozmanitostí podcastového obsahu nabízí podcasting posluchačům podstatně větší výběr programů a časového rozvržení, než jaký mají spotřebitelé rozhlasového vysílání (Jarrett 2009: 118). Právě rozmanitost obsahu a nadšení nezávislých *podcasterů* vyprávět své vlastní příběhy, které podpořily pověst podcastingu jako originálního domácího autentického média. Status podcastingu jako amatérského média se začal měnit v roce 2012, kdy začalo postupně docházet k jeho přechodu do hlavního proudu, tzv. mainstreamu. Konference, jako je např. americká Podcast Movement, se snaží posunout vývoj podcastingu směrem k tradičním mediálním trhům tím, že podporují a přinášejí formalizaci tohoto média (Sullivan 2018: 40).

U podcastů často nebývá předem určená stopáž. Siobhan McHugh (2016), docentka žurnalistiky na australské University of Wollongong, ve svém článku uvádí, že díky tomu se mohou producenti zvukových nahrávek zaměřit na přirozenou tvorbu

vyprávění. Nejsou totiž nuceni k umělým úpravám příběhu do předem stanovené délky, což otevírá nové možnosti ve strukturování podcastu (tamtéž).

Za nejzásadnější rozdíl mezi podcastingem a rozhlasovým vysíláním považuje však irská profesorka digitálních médií a kulturní teorie Kylie Jarrett (2009: 118) fakt, že tato technologie umožňuje spotřebitelům snadno se stát producenty obsahu, tedy podílet se na mediální produkci. V případě podcastingu jsou náklady na výrobu relativně nízké, takže ani komerční podcasty nemusí uspokojovat předpokládané požadavky masového trhu, aby dosáhly ziskovosti. Přestože mnoho podcastů dostupných prostřednictvím agregátorů, jako je např. iTunes, Spotify, Google Podcasts nebo Audible, jsou komerční či veřejnoprávní rozhlasová vysílání archivovaná online, existuje také mnoho profesionálních amatérů, kteří produkují specificky pro toto médium a s komerčním záměrem (tamtéž). Podcast může tedy vytvořit kdokoli. Jednotlivec či skupina nepotřebuje k tvorbě licenci (za hudbu se však platí autorské poplatky) a zcela určitě nepotřebuje mít k dispozici rozhlasové studio (Berry 2006: 145). Zvukový záznam, v tomto případě podcast, lze v podstatě nahrát, upravit a publikovat téměř kdekoli bez nutné potřeby profesionálního vybavení.

Právě tato snadná dostupnost způsobila, že se podcasting stal tak rychle přijatým a oblíbeným médiem. Jelikož tuto technologii nevládní nikdo, je poslech a tvorba obsahu zcela volná. Tím se odklonila od tradičního modelu médií a produkčních nástrojů „s branami“ (*gates*). Díky šíření povědomí o této nové platformě v řadách široké veřejnosti začali lidé nahrávat své hlasy a výsledky zveřejňovali online, aby je mohl slyšet celý svět (Berry 2006: 145). Richard Berry (2006: 146) ve svém článku dále uvádí, že „podcasting nabízí klasickou ‚horizontální‘ mediální formu: producenti jsou konzumenty, konzumenti se stávají producenty a zapojují se do vzájemných konverzací“. Na základní úrovni není citelný hierarchický přístup, *podcasteri* (tvůrci podcastů) se totiž navzájem podporují, propagují práci ostatních a vysvětlují, jak dělají to, co dělají. Ačkoli toto celkově platí pro rozhlasové vysílání na internetu, pro podcasting to platí obzvlášť, protože prostředky k tvorbě obsahu jsou stejně dostupné jako prostředky k jeho konzumaci (tamtéž).

Na rozdíl od tradičního rozhlasového vysílání vyžaduje *on demand* poslech menší míru pozornosti. „Podcasty se poslouchají při cestách dopravními prostředky, před spaním, při mytí nádobí či uklízení, při procházkách se psem nebo s kočárkem, při běhání i jízdě na kole,“ tvrdí kreativní producent a editor podcastů od zpravodajského webu Seznam Zprávy Robert Candra (2017: 43). Ve světě podcastů

zcela převažuje obsah a jsou to právě posluchači, kteří vybírají materiál, který je zaujme, nikoli rozhlasové stanice, jak tomu bývalo v tradičních modelech komerčních rádií (Berry 2006: 148). V rámci své reflexe podcastingu 10 let od svého prvního článku na dané téma tvrdí Richard Berry (2016: 664), že podcasting během svého vývoje nezpůsobil zánik rozhlasu, jak se někteří odborníci domnívali. Naopak má podcasting pozitivní dopad a nabízí nové možnosti flexibilního poslechu a inovace rozhlasových formátů.

1.1.3. Pojetí podcastů rozhlasovými stanicemi

Nástup internetu, a celkově digitalizace, významně ovlivnil téměř všechny aspekty každodenního života a vyvolal velkou změnu v tradičních médiích a fungování redakcí nejen v USA, ale i ve zbytku světa (O'Connell 2017). Podcasty jsou podle Roberta Candry (2017: 43) „jednou z možností, jak oslovit publikum, které tradiční lineární rozhlasové vysílání příliš nebo vůbec neposlouchá.”

Ačkoli podcast vznikl díky technologickým nadšencům, rozhlasové stanice ho postupem času převzaly jako nástroj v rámci svého vysílání. Tento nástroj můžeme zjednodušeně rozdělit na dva způsoby, jak stanice přistupují k podcastům: redistribuce odvysílaného obsahu nebo řízená produkce podcastu.

První přístup znamená, že nevzniká nový audio obsah. Dochází pouze k šíření již odvysílaných pořadů v lineárním rozhlasovém vysílání. Uživatelé s počítačem či chytrým telefonem si mohou tyto pořady přehrát bez omezení běžného vysílání. V tomto ohledu je podcast vnímán jako platforma sloužící k online archivaci rozhlasových pořadů (Candra 2017: 43, Jarrett 2009: 118).

Druhým přístupem je produkce podcastu. Tentokrát se však nejedná o obsah, který mohou posluchači a posluchačky nejprve slyšet ve vysílání a teprve poté ho zpětně vyhledat na webových stránkách, kde si ho znovu poslechnou nebo stáhnou k pozdějšímu poslechu. Jedná se o produkci podcastu jako pořadu, který není součástí lineárního vysílání a je dostupný pouze na webu či v podcastových aplikacích. Podcast je v tomto případě považován za mediální žánr (Candra 2017: 43).

Mezi první média, která převzala podcasty, je americká veřejnoprávní rozhlasová stanice NPR (National Public Radio), která vysílá obsah do sítě 900 stanic napříč Spojenými státy ve venkovských i městských komunitách (Mensing 2017: 238). Vysílání NPR poslouchá týdně v průměru 26,1 milionu lidí (Pew Research Center 2021). Během posledních 20 let se NPR změnila v rámci digitalizace z rozhlasové

stanice na kreativní digitální mediální organizaci, která se více zaměřuje na obsah *on demand*. NPR si totiž zakládá na své pověsti inovátora v oblasti audiovysílání. V roce 2005 spustila stanice první podcast (Mensing 2017: 240). V současnosti nabízí NPR podcasty 18 kategorií, od umění, obchod přes zdraví a vzdělání až po technologie či zpravodajství (NPR nedatováno). V depozitáři podcastů lze nalézt více než 170 pořadů vytvořených stanicí NPR a dalšími veřejnými rádiovými stanicemi (NPR 2015).

1.1.3.1. Pojetí podcastů Českým rozhlasem

Český rozhlas přistupuje k podcastům dvěma výše zmíněnými způsoby, větší zkušenost má s přístupem k podcastu jako platformě pro šíření již odvysílaných rozhlasových pořadů. Český rozhlas se věnuje i podcastům jako žánru, produkuje pořady výhradně pro své online platformy a podcastové aplikace. Prvním takovým pořadem se stal v roce 2017 podcast Zhasni! (Sroka 2017).

Na stále rostoucí množství posluchačů, kteří kromě tradičního lineárního vysílání vyhledávají také obsah *on demand*, zareagoval Český rozhlas na začátku prosince 2019 spuštěním největšího českého audioarchivu Můj rozhlas, který je součástí dlouhodobé strategie digitalizace obsahu a jehož posláním je také zjednodušit poslech populárních pořadů kdykoliv a kdekoliv (Vošalíková 2019, Polák 2019).

Rostoucí trend popularity podcastů Českého rozhlasu můžeme pozorovat na grafech 1 a 2 (viz Přílohy). V říjnu 2020 uživatelé spustili přes 4 miliony zvukových záznamů na platformách Českého rozhlasu a na platformách třetích stran, a to konkrétně Spotify, Apple Podcasts, Google Podcasts a Youradio Talk. Generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral poznamenal, že si Český rozhlas díky audioportálu Můj rozhlas upevnil vedoucí pozici v České republice v oblasti *on demand* audia (Bumbálková – Urbanová 2020).

O rok později, v listopadu 2021, zaznamenal Český rozhlas novou rekordní poslechovost *on demand* obsahu, kdy si uživatelé na jeho online platformách a platformách třetích stran poslechli 5,4 milionu zvukových souborů (Bumbálková 2021). Pro Český rozhlas se tak potvrzuje, že poslech *on demand* nabývá čím dál větší důležitosti z hlediska distribuce a konzumace jeho obsahu a že má stále potenciál růst.

Trend podcastů a online audio obsahu se stal pro Český rozhlas tak významným, že 1. dubna 2021 vznikla v jeho programovém úseku zvláštní skupina určená pro digitální audio šířené digitálními cestami. Veřejnoprávní stanice připravuje

podrobnější strategii produkce digitálního obsahu, zejména podcastů. Podle generálního ředitele Reného Zavorala má tvorba online audio obsahu a podcastů pro Český rozhlas velký význam, protože má potenciál zasáhnout cílové skupiny, které nejsou běžnými posluchači této rádiové stanice. Kromě rozvoje strategie šíření pořadů přes internet se Český rozhlas věnuje i rozvoji svých stěžejních platform v oblasti digitálního audia (Médiář 2021).

V současnosti můžeme nalézt v podcastovém depozitáři Českého rozhlasu 257 pořadů, které jsou rozděleny do 13 kategorií, mezi nimiž je např. historie, zprávy, publicistika, životní styl, sport či kultura (Český rozhlas nedatováno a). Mezi nejoblíbenější podcasty patří např. zpravodajský podcast Vinohradská 12, podcastová série Kriminálka, Hrana či pořad lineárního vysílání Host Lucie Výborné (Bumbálková 2021).

Ve rámci své práce definuji podcast jako zvukový soubor, který je jakožto záznam již odvysílaného pořadu rozhlasové stanice k dispozici online na webových stránkách.

1.2. Zpravodajství

Informování o významných, zajímavých, osudných či jinak přitažlivých událostech patří k nejstarším projevům sociálního života. Významný americký historik zpravodajství Michael Schudson (2003: 64) řadí tuto činnost do období vzniku lidských společností. Snaha zajistit si přísun informací o událostech (stejně jako snaha tento přísun kontrolovat či omezit) bývá spojována s výkonem moci od doby starověku do současnosti. Posel jako vzor zpravodaje existuje i nyní. V moderní době se potřeba dozvědět se o událostech jakékoli povahy spolu s vývojem periodického tisku postupem času vyvinula jako samostatná komunikační aktivita tvořící jádro žurnalistiky (Trampota 2006: 9).

Zpravodajství hraje v životě společnosti zásadní roli. Právě proto je středem zájmu celé řady aktérů ve společnosti – politiků, vědců (např. sociologů a politologů), průmyslníků i běžných občanů takřka od prvních spekulací nejen o vlivu tisku, ale později také o vlivu médií jako je rozhlas a televize, na společnost a jednotlivce, protože noviny a časopisy bývají spojovány s politickou sférou, veřejným životem a veřejným míněním. Dnes je zpravodajství považováno jak za svébytný typ novinářské práce, tak i za mediální žánr, který se v rámci vývoje mediálních studií

a průzkumu médií dostal do významné pozice (Trampota 2006: 10, Vos 2016: 1). Jedná se o prestižní žánr a „jeho proklamovaná objektivita a nezávislost na politických nebo vládních institucích je údajně nezbytná pro fungování demokracie” (Fiske 2002: 281). Základní definice zpravodajství jakožto poskytování faktických informací, které diváci, posluchači či čtenáři potřebují k tomu, aby se mohli účastnit společenského života, je však pouhou polovinou pravdy. Anglický odborník na média John Fiske (2002: 281) uvádí jako druhou polovinu pravdy to, že zpravodajství je také komodita. Její shromažďování a šíření je nákladné a proto musí produkovat dostatečně velké publikum, aby mohlo být prodáno inzerentům. Další anglický mediální odborník, John Hartley (1982: 4–5), považuje zpravodajství za sociální a kulturní instituci, která plní v rámci společnosti zásadní funkce. Kromě funkce informovat veřejnost to jsou také funkce udržování existence společnosti, vytváření společenské shody názorů a dávání událostí do kontextu. Stručnější definici nabízí američtí profesori žurnalistiky Stephanie Craftová a Charles Davis (2016: 30): „Žurnalistika je soubor transparentních, nezávislých postupů zaměřených na shromažďování, ověřování a podávání pravdivých informací důležitých pro občany v demokracii.” Předností této definice je, že vyjmenovává, jak hodnoty, tak postupy, které tvoří zpravodajství (Vos 2016: 2).

Komunikace zpráv se odehrává ve společenském prostředí, které má vliv na její podobu a zároveň je zpravodajstvím samo formováno. Zpravodajství bývá totiž překládáno publiku jako pravdivý obraz skutečného světa (McNair 2004: 68). Každá společnost uplatňuje na zpravodajství mnoho představ, jakým způsobem by mělo zpravodajství fungovat a jak by měly zpravodajské příběhy být konstruovány. Tyto normativní požadavky vycházejí z faktu, že zprávy jsou v mnoha případech jediným zdrojem informací o aktuálních událostech, které mají významný dopad na chod společnosti. Konzumenti zpráv si totiž publikované informace často nemohou ověřit prostřednictvím přímé zkušenosti (Trampota 2006: 143). Právě na základě společenských požadavků dodržovat určité normy je možné charakterizovat zpravodajství jako profesi „autorizovaného vypravěče pravdy” nebo „oprávněného šířitele faktů.” Tato profese nezbytně potřebuje mít důvěru, jinak by postrádala v kulturním a sociálním prostoru na významu. Zpravodajskou etiku, popř. normativní požadavky, můžeme proto považovat za zásadní nástroj usnadňující získávání a udržování důvěry veřejnosti ve zpravodajské obsahy, které konzumují různými způsoby: čtením novin či internetových článků, sledováním televize nebo poslechem

rádia. Dodržování normativních požadavků má významný dopad na obsah zpravodajského obsahu. (McNair 2004: 68).

Existuje mnoho etických kodexů, které se odvíjí od tradic a zvyků dané země. Odvíjí se také od toho, kdo kodex definuje, tedy zda se jedná o vydavatele, šéfredaktory, novináře nebo o nějakou vnější regulační instituci. Podle Denise McQuaila (2002: 151), anglického profesora zabývajícího se komunikační teorií a masovými médii, se většina kodexů zaměřuje na otázky týkající se poskytování spolehlivých informací a prevence zkreslení. Dále se podle něj kodexy věnují zatajování, předpojatosti, senzačnosti a porušování soukromí.

Kromě kodexů, jakožto jednoho ze souborů normativních požadavků, se na mediální obsahy vztahují i právní úpravy. Jedná se zejména o zákony upravující existenci a fungování médií, případně fungování reklamy, které přináší velké množství požadavků na to, jaký by měl či neměl být obsah mediálních produktů a co může být obsahem mediální komunikace. V případě mé práce se jedná o tzv. faktické mediální produkty, jejichž předmětem zkoumání bývá zejména hlásaná neutralita zpravodajství, co se zejména vysílacích médií týče (Jirák – Köpplová 2015: 291).

V českém prostředí požaduje legislativa po provozovateli rozhlasového a televizního vysílání, aby poskytoval „objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů“ (§ 31 odst. 2 zákona č. 231/2011 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání). Dále je „provozovatel vysílání povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí...“ (§ 31 odst. 3 zákona č. 231/2011 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání).

Z těchto formulací vyplývá, že objektivita a vyváženost jsou kvalitativní požadavky, kterým je potřeba vyhovět v liberálnědemokratických společnostech. Tyto požadavky zcela jistě ovlivňují finální podobu mediálních produktů bez ohledu na to, do jaké míry je jejich dosažitelnost problematická (Jirák – Köpplová 2015: 291, Trampota 2006: 143). V České republice dohlíží na dodržování těchto požadavků orgán státní správy zvaný Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (RRTV nedatováno).

1.2.1. Objektivita

K objektivitě můžeme nalézt 2 významné přístupy. V rámci žurnalistické profese je zastáván názor, že je možné dosáhnout objektivit dodržováním explicitně daných

a silně prosazovaných pravidel, které zajišťují kvalitu zpravodajství (Ward 2018: 71). Z pohledu mediálních studií však často zaznívá názor, že objektivita má rysy nedosažitelného ideálu. Ta v podstatě zakrývá subjektivní charakter zpravodajství proto, že jsme nuceni poznávat realitu vždy skrze nějaký subjekt. V případě subjektu se může jednat přímo o nás nebo o novináře, který nám zprostředkovává reálné události. Ve druhém pojetí jde o objektivitu jako o součást ideologie dané společnosti (Trampota 2006: 144).

Objektivita se stala ústředním nárokem na kvalitu zpravodajství na počátku 20. století (Ward 2018: 71). Tu můžeme vnímat jako „zvláštní formu mediální činnosti a zvláštní postoj k úloze shromažďovat, zpracovávat a rozšiřovat informace“ (McQuail 2002: 172). V tomto ohledu je objektivita považována za dovednost novináře, která vede k potlačení nevyhnutelné subjektivity zpravodajství. Účelem této dovednosti je to, aby zpravodajství bylo věcně co nejpřesnější, nejúplnější, aby publikované informace byly závažné a pokud možno neutrální. V tomto případě objektivita umožňuje, aby si kdokoli, alespoň teoreticky, mohl danou informaci ověřit, aby ji bylo možné od jejího vzniku na každém dalším kroku sledovat a aby každý, kdo vychází ze stejných podkladů a sleduje stejnou cestu, dospěl ke stejnému závěru (Jirák – Köpplová 2015: 292).

Požadavek objektivitě nebyl se zpravodajstvím vždy spojován. Objektivita v dnešním pojetí je výsledkem historického vývoje. Podle Briana McNaira (2004: 68) můžeme za vnímáním objektivního zpravodajství vidět vliv technologického, filozofického a ekonomického vývoje zvláště ve druhé polovině 19. století v anglosaských zemích. Z hlediska technologie přinesl vynález telegrafu potřebu jasného, přesného a zároveň stručného formulování popisu událostí. Svou roli sehrála i fotografie se svou nevídanou věrností a zjevnou pravdivostí vyvolávající pocit, že realitu lze zachytit takovou, jaká je. Později televizní zpravodajství přineslo využití filmu jako očitého svědectví události (Trampota 2006: 144). Z hlediska filozofie podporovalo koncept objektivitě rozvíjející se pozitivistické myšlení vycházející z předpokladu, že existuje jakási pravda, kterou je možné objevit empirickým pozorováním, že skutečnost je dosažitelná prostým pozorováním (McNair 2004: 69). McNair (2004: 70) se domnívá, že existují zejména komerční důvody pro prosazování objektivitě. Zpravodajské produkty se staly zbožím a zvýšily potřebu sdělovacích prostředků prodávat své produkty zprávy na trhu s největším možným dopadem. Z ekonomického hlediska byla tedy objektivita považována za nástroj, jak rozšiřovat

čtenářskou obec za hranice příznivců konkrétních politických a myšlenkových proudů. Pokud by nastala situace, že informace straní některému subjektu a jiný znevýhodňuje, mohla by být pro některé potenciální distributory zpráv, inzerenty a spotřebitele nepřijatelná. Zjednodušeně lze tvrdit, že objektivní zprávy, které nikomu nestrání, nevylučují žádnou část z potenciálního publika a mohou být atraktivní pro všechny typy příjemců (Trampota 2006: 144–145).

Za hlavní vlastnosti objektivit Denis McQuail (2002: 172) považuje: osvojení si pozice odstupů a neutrality vůči předmětu zpravodajství, to znamená vylučování subjektivního pohledu či osobního zaujetí; absence stranění čili nestavět se ve sporech na žádnou stranu a vyhnout se jakékoli předpojatosti; snaha o přesnost a další kritéria pravdivosti, např. relevance a úplnost; absence skrytých motivů nebo služby třetí straně. Pozorování a zpravování by tedy nemělo být ovlivněno subjektivitou a nemělo by žádným způsobem zasahovat do skutečnosti, o níž informuje. Ačkoli je objektivita vnímána spíše jako komunikační pravidlo, v profesní rovině slouží jako ideál pro stanovování role profesionálního novináře (Jiráček – Köpplová 2015: 293).

Objektivita je spojena s principem svobody, protože nezbytnou podmínkou nepředpojatosti a pravdivosti je nezávislost. Na druhé straně však zahrnuje svoboda i právo stranit či být předpojatý. Významné je i spojení objektivit s rovností. Objektivita vyžaduje poctivost nediskriminační postoj vůči informačním zdrojům i k předmětům zpravodajství. Se vším by mělo být zacházeno podle stejných kritérií. Nastává-li situace, že se objeví vzájemně si odporující fakta a všechny okolnosti jsou stejné, měly by být různé úhly pohledu pojímány jako stejně platné a relevantní. V praxi je možné dosáhnout objektivního jednání také poskytnutím stejného prostoru nebo času různým názorům na fakta či jejich odlišné podoby (McQuail 2002: 173).

Vzhledem k tomu, že se dodržování objektivit a dalších zpravodajských norem stává opakovaným námětem mediálních analýz a výzkumů, bylo postupem času vyvinuto mnoho definic objektivit, které bývají využívány hlavně v akademickém výzkumu nebo v rámci regulačních institucí. Pravděpodobně nejvlivnější pojetí objektivit představil švédský profesor politologie Jörgen Westerståhl v roce 1983, podle jehož se objektivita dělí na dvě základní složky: faktičnost a nestrannost (McQuail 2002: 173, Trampota 2006: 145).

1.2.1.1. Faktičnost

Ve Westerstáhlově konceptu (viz obrázek 1) se faktičnost vztahuje zejména k podobě informování o událostech a vyjádřeních, které mohou být porovnávány se zdroji a které jsou předkládány bez jakýchkoli komentářů nebo jsou od nich přinejmenším zřetelně odděleny (McQuail 2002: 173). Faktičnost se skládá z kritérií pravdivosti a kritérií relevance. Kritéria pravdivosti se týkají faktické správnosti zprávy, její přesnosti, úplnosti a snahy nemást a nezatajovat významná fakta. Kritéria relevance se obtížně definují, nicméně vycházejí z normativních požadavků vztahujících se ke zpravodajství, z očekávání a potřeb publika a z ukazatelů skutečného světa. Hodnotí tak, zda jsou ve zprávě obsaženy opravdu všechny informace a všichni aktéři, kteří jsou pro událost relevantní, zda nic podstatného nechybí, nebo zda není vynechán nějaký relevantní aktér události. Současně relevance zahrnuje i otázku důležitosti a užitečnosti zprávy pro publikum a/nebo společnost. Obecně platí, že to, co se týká většiny lidí s okamžitou platností a nejsilněji, bude zřejmě vnímáno za nejrelevantnější (McQuail 2002: 174, Trampota 2006: 145–146).

Ve schématu na obrázku 1 se nachází i nový prvek – informativnost. Ta je důležitá pro kompletní pochopení významu objektivity. Podle Denise McQuaila (2002: 174) odkazuje ke kvalitám informačního obsahu zvyšujícím šanci, že publikum danou informaci zaznamená, pochopí a zapamatuje si ji. Jedná se o stránku informace, která je v hodnotícím pojetí objektivity opomíjena.

1.2.1.2. Nestrannost

Druhá složka objektivity, nestrannost, se zaměřuje na to, jak jsou obsažené informace zpracovány, zda zpravodajství poskytuje rovný a nezkreslený pohled, zda mají možnost se k události vyjádřit všichni relevantní aktéři v obdobném rozsahu a zpracování. Nestrannost v tomto konceptu obsahuje kritéria vyváženosti a kritéria neutrality. Vyváženost se vztahuje k rovnému nebo proporčnímu přístupu aktérů do zpráv a jejich rovnocennému prezentování a hodnocení. Neutralita, též odosobnění, znamená nehodnotící zpracování. Zpravodaj nemá vkládat do zpráv vlastní názory. Nestrannosti je nutné dosáhnout kombinací vyváženosti – stejného nebo poměrného času/prostoru/důrazu – opačných výkladů, perspektiv nebo variant událostí a neutrality při jejich prezentaci (McNair 2004: 71, McQuail 2002: 174, Trampota 2006: 146).

Zjednodušeně můžeme říci, že se Westerstáhlovo pojetí objektivitu skládá z toho, jaké informace jsou do zprávy zařazeny a jaký je jejich vztah ke skutečnému stavu situace. Toto vnímání objektivitu také sestává z toho, jak si zpravodajské zpracování dokáže udržet distanci od události a poskytnout všem relevantním stranám významově rovnocenný přístup. Toto pojetí je zejména vhodné pro zkoumání finálních mediálních obsahů čili obsahů, jak byly prezentovány příjemcům (Trampota 2006: 146).

Existuje i odlišné pojetí zpravodajské objektivitu, na kterou je nahlíženo perspektivou profesionálního novináře. V rámci novinářské práce identifikuje Brian McNair (2004: 71) tři zavedené postupy spojované se snahou o dosažení objektivitu: oddělování faktů od názorů, vyvážený přístup k protichůdným názorům a ověření žurnalistických výroků referencí k příslušným autoritám.

Dodržování těchto elementárních postupů přesto nemusí zajistit zpracování zpráv, které by vyhovělo zavedeným požadavkům na objektivitu. Mezi potenciální problémy objektivitu patří nejistota při určování toho, co je poskytování relevantních informací a co je podstatou objektivitu (McQuail 2002: 175). Novinář může oddělit fakt od názoru, ale je zcela na něm, která fakta se rozhodne vybrat a která vyřadit. Záměrným výběrem a seřazením faktů je totiž možné sestavit zprávu, která strání mnohem více než při otevřeném vyjádření podporujícího názoru. Navíc tzv. tvrdá fakta, jako jsou např. statistické údaje, mají větší potenciál přesvědčit člověka, protože působí dojmem přirozenosti, nevyvrátitelnosti a snahy objektivního popisu události. Také vyvážený přístup k protichůdným názorům je možný jen do jisté míry. Redaktor musí vždy při sestavení zprávy některý názor umístit na první místo v příběhu, nebo jako poslední, uzavírající celou událost (Trampota 2006: 146–147).

1.2.2. Kodex Českého rozhlasu

Kodex Českého rozhlasu je zvláštní dokument, který stanovuje zásady naplňování veřejné služby. Je to soubor normativních pravidel, podle kterých má tato instituce fungovat, vysílat a jak její zaměstnanci mají pracovat. Kodex je Poslanecké sněmovně předkládán Radou Českého rozhlasu (orgán dohlížející na činnost Českého rozhlasu a na jeho plnění úkolů veřejné služby) a jeho porušení je považováno za porušení pracovní kázně podle zvláštního zákona (§ 8 odst. 1 zákona č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu). V rámci své práce se zaměřuji pouze na ty části Kodexu, které se týkají

normativních požadavků objektivit a které se vztahují na předvolební debaty, kterým se věnuji v analytické části.

V Hlavě I. v článku 1 se uvádí, že Český rozhlas vykonává činnost v souladu s právním řádem nezávisle, nestranně a neutrálně. Český rozhlas je dále povinen posuzovat, zda pořady nebo jejich pasáže nesměřují jakýmkoli způsobem k prosazování obchodních či politických zájmů. V článku 2 je uvedeno, že „Český rozhlas nesmí zasahovat do osobnostních práv posluchačů, zejména je nepřipustné uchýlit se k ponižování důstojnosti člověka, urážet nebo neodůvodněně vyvolávat pocity úzkosti či strachu” (Český rozhlas nedatováno a: 4–5).

V Hlavě II. v článku 6 je stanoveno, že Český rozhlas poskytuje posluchačům informace důležité pro jejich všestrannou orientaci a svobodné utváření názorů. Ve zpravodajských a publicistických pořadech dbá Český rozhlas na přesnost a nestrannost, která spočívá zejména ve zjišťování a ověřování skutečnosti (Český rozhlas nedatováno a: 8).

Pro mou práci je z Kodexu nejdůležitější článek 7 – Diskusní pořady a pluralita. Níže uvádím části článku s klíčovými informacemi, ze kterých budu vycházet v analytické části. Článek 7.1 uvádí, že Český rozhlas vytváří prostor pro pořady obsahující diskusní střet myšlenek a konceptů týkajících se podstatných otázek veřejného zájmu. U diskusních pořadů musí být brán ohled na to, že téměř každý problém může být vnímán z odlišných perspektiv a že k vývoji společnosti patří střetávání názorů. Český rozhlas má poskytnout hlavním názorovým proudům sporu rovnoměrný prostor k vyjádření.

V článku 7.2 je uvedeno, že do vysílání patří i diskuse politiků v rámci demokratické soutěže politických stran a hnutí. Český rozhlas si má v souladu se zásadami vyváženosti počínat tak, aby v celku vysílaného programu nebyla jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, případně jejich názory. Prostor jim je přidělen s ohledem na jejich skutečné postavení v politickém a společenském životě.

Článek 7.4 klade moderátorům diskusních pořadů Českého rozhlasu za povinnost zachovávat nestrannost. To znamená, že by posluchač z jejich jednání průběhu pořadu by neměl poznat, jaký zastávají názor k probíranému tématu nebo k účastníkům diskuse. Moderátoři se musí dle Kodexu vždy snažit zajistit otevřenou debatu mezi pozvanými hosty a zároveň se musí udržovat čestně vedenou diskusi. Poslední část článku 7 informuje, že Český rozhlas věnuje v programu

speciální pozornost období před volbami do zastupitelských orgánů všech úrovní. Pravidla a plán předvolebního vysílání bývá zveřejněn hned, jak je to vzhledem k oznámení termínu voleb a počtu kandidujících subjektů možné (Český rozhlas nedatováno a: 10).

1.2.3. Pravidla Českého rozhlasu v souvislosti s volbami do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v roce 2021

Soubor pravidel vztahujících se k vysílání v období před sněmovními volbami vydal 3. srpna 2021 generální ředitel René Zavoral. Tato pravidla nabyla účinnosti 20. srpna 2021 a platila do vyhlášení celkových výsledků voleb. Zaměstnanci a spolupracovníci podílející se na přípravě a vysílání pořadů týkajících se voleb v době účinnosti těchto pravidel musí zpracovávat jakékoli informace nestranně a objektivně v souladu s platnými právními předpisy včetně Kodexu, vnitřními předpisy a dalšími dokumenty.

V článku 3 se uvádí mezi základní zásady zpravodajství v období před volbami to, že zpravodajství musí vždy plnit úplnou informační úlohu a zejména v politicko-publicistických pořadech zprostředkovávat kritickou reflexi skutečnosti, jak je definováno v Kodexu. Relevance se v těchto pravidlech posuzuje podle:

- významu události, informace či prohlášení v kontextu s dalším aktuálním děním;
- míry, v jaké daná informace nebo návrh může reálně ovlivnit život obyvatel a realitu v kraji, v ČR nebo ve světě;
- pravděpodobnosti, jakou má subjekt, politik či kandidát reálnou šanci prosadit svůj návrh;
- současného reálného postavení a významu subjektu, politika nebo kandidáta v politickém a společenském životě i ve vztahu k počtu mandátů politického subjektu, která kandidáta navrhuje, ve sněmovně, v senátu, v krajských a místních zastupitelstvech (Zavoral 2021).

Pro analytickou část mé práce je v těchto pravidlech klíčový článek 4, který se věnuje vyváženosti vysílání Českého rozhlasu o politických subjektech či kandidátech v období souvisejícím s volbami. Dle těchto pravidel je Český rozhlas povinen zajistit dodržování zásad vyváženosti ve zpravodajských, politicko-publicistických pořadech. Dále nesmí být v celku vysílaného programu jednostranně podporován či potlačován žádný subjekt, politik nebo kandidát. V pravidlech je dále uvedeno, že Český rozhlas nevytváří ani neusměrňuje dění, ale zprostředkovává věcně správný obraz reality

s ohledem na přesnost a nestrannost, která spočívá zejména ve zjišťování a ověřování skutečnosti (tamtéž).

1.2.4. Předvolební debaty

Na základě článku 11, odst. 1¹ již zmíněného dokumentu Pravidla Českého rozhlasu v souvislosti s volbami do Poslanecké sněmovny Parlamentu v ČR v roce 2021, byli do 5 předvolebních debat pozváni zástupci všech politických stran, hnutí a koalic se zaregistrovanou kandidátní listinou. Celkem bylo těchto politických subjektů 22 (Cieslar 2021).

Před začátkem prvních 5 debat informovali moderátoři posluchače, že celostátní lídři mohli poslat za sebe jiného kandidáta, vždy však muselo jít o někoho, kdo za daný politický subjekt kandidoval ve sněmovních volbách 2021. Dále informovali, že délka debat byla určena počtem hostů. Každému hostu byl stanoven prostor 11 minut. Termíny a složení debat byly určeny losem za účasti notáře v srpnu 2021. V seznamu příloh uvádím v tabulkách 1–6 přehled debat obsahující pozvané subjekty a jejich zástupce, kteří přijali pozvání.

2. Obsahová analýza předvolebních debat Českého rozhlasu

V této kapitole provádím empirickou studii za použití obsahové analýzy. Ta je jednou z metod používaných k analýze textových dat (Hsieh – Shannon 2005: 1278). Ve svém výzkumu se zaměřuji na analýzu záznamů. V rámci této části budu analyzovat a následně kriticky hodnotit předvolební debaty jako jednotlivé případy, které byly odvysílány Českým rozhlasem v roce 2021 a jsou k dispozici v podobě podcastů jakožto zvukových záznamů na webových stránkách Českého rozhlasu, a to na audioportálu Můj rozhlas. Konkrétně se zaměřuji i na průběh debat.

---

¹ „Kandidující politické strany, politická hnutí a koalice, jejichž kandidátní listina byla zaregistrována, mají v době začínající 16 dnů a končící 48 hodin před zahájením voleb vyhrazeno v Českém rozhlasu v rámci vysílacích okruhů Českého rozhlasu celkem 14 hodin bezplatně poskytnutého vysílacího času, který se rozdělí kandidujícím politickým stranám, politickým hnutím a koalicím rovným dílem. Termíny vysílacích časů se určí losem. Odpovědnost za obsah těchto pořadů mají politické strany, politická hnutí a koalice” (Zavoral 2021).

Za použití metod obsahové analýzy budu hledat odpovědi na výzkumné otázky definované v úvodní kapitole této práce. Pro naplnění tohoto cíle tedy provádím obsahovou analýzu za použití těchto kritérií, která budu posuzovat: naplnění požadavku objektivitu dle § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání vyžadující dodržování zásad objektivitu; naplnění požadavku na nestranné vystupování moderátora dle článku 7.4 Kodexu Českého rozhlasu; naplnění pravidel Českého rozhlasu v souvislosti s volbami do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v roce 2021.

Za výzkumnou strategii jsem zvolil kvalitativní analýzu. Ta klade důraz na to, že si příjemce spíše vytváří význam textu z jeho vnitřní struktury a sociokulturního kontextu než na základě počtu a vyváženosti uvedených údajů. Kvalitativní postupy analýzy textu se při odhalování a interpretaci obsahu řídí méně přísnými pravidly. Ta jsou méně přísná než v kvantitativním výzkumu a postup analýzy je dán spíše samotnými daty a strukturami, které v nich výzkumník nalézá. Úspěch kvalitativní analýzy tedy závisí ve velké míře na schopnosti výzkumníka využití deskripce, indukce, klasifikace a interpretace dat. To znamená, že není jen jeden správný postup analýzy a jeden výsledek (Sedláková 2014: 328–329).

V mé práci jsou výběrovým souborem všechny předvolební debaty, které byly odvysílány na celostátních stanicích Radiožurnál a Plus a které jsou k dispozici jako podcasty na audioportálu Můj rozhlas. Jedná se o 5 debat v období 20.–24. září a 1 tzv. superdebatu, která proběhla 8. října 2021, která má strukturu odlišnou od předchozích debat. V analytické části zkoumám nestrannost a vyváženost podle zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, dále s ohledem na Kodex Českého rozhlasu a také na dokument Pravidla Českého rozhlasu v souvislosti s volbami do Poslanecké sněmovny Parlamentu v ČR v roce 2021.

V této části se věnuji analýze 5 předvolebních debat vysílaných od 20. do 24. září 2021 a předvolební superdebaty z 8. října 2021. Zaměřuji se na to, zda byly dodrženy zásady nestrannosti a vyváženosti dle § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb.

2.1. První předvolební debata

První debatu vysílanou v pondělí 20. září 2021 vedl moderátor Tomáš Pancíř (2021a). Diskuse účastnili tito hosté (u jmen uvádím popis, jakým byli na začátku debaty představeni): Martin Kupka, místopředseda ODS, poslanec, starosta Líbeznice a trojka středočeské kandidátky; Patrik Nacher, poslanec, provozovatel serveru

www.bankovnipoplatky.cz a jednička pražské kandidátky hnutí ANO; Ctirad Musil, lékař a předseda strany Moravané, lídr kandidátky v Olomouckém kraji a Jan Májíček, projektový koordinátor a lídr pražské kandidátky Levice a Jan Michael Kubín, podnikatel, předseda hnutí Cesta, lídr pražské kandidátky Hnutí Prameny.

Na začátku debaty vysvětlil moderátor Tomáš Pancíř pravidla pro zvaní hostů a oznámil, že je ve studiu nepřítomný jeden z ohlášených hostů, a to Ctirad Musil ze strany Moravané, který se zdržel z důvodu zpoždění vlaku na cestě do Prahy. Moderátor doplnil, že se uvidí, jestli Ctirad Musil stihne dorazit do studia alespoň na konec debaty. Protože byli v úvodu debaty přítomní pouze 4 účastníci, debata měla mít délku 44 minut, protože podle pravidel bylo na každého hosta vymezeno 11 minut. Pokud by chybějící host dorazil, debata by se prodloužila na původně plánovaných 55 minut. K prodloužení debaty nakonec došlo. V čase 00:31:12 oznámil moderátor příchod Ctirada Musila mezi účastníky diskuse. Po příchodu byl host opět představen posluchačům a byl zopakován důvod jeho zdržení.

Po úvodním slovu moderátora dostali všichni hosté stejnou otázku: Proč by lidé měli volit v letošních sněmovních volbách právě Vaši stranu, hnutí nebo koalici? Hosté byli požádáni o minutovou odpověď. Pořadí mluvčích bylo podle vylosovaného pořadí subjektů (viz tabulka 1). Ve své úvodní promluvě byl Patrik Nacher jako jediný přerušen moderátorem z důvodu přesažení časového limitu. K této situaci došlo v čase 00:05:02.

V další části debaty, která byla zaměřena na státní rozpočet, změnil moderátor pořadí promluv hostů, jako první začal tedy poslední jmenovaný host, Jan Michael Kubín (Prameny). Než uvedl moderátor další téma k diskusi, poskytl v čase 00:40:02 příležitost Ctiradovi Musilovi odpovědět na otázky, na které už ostatní hosté dříve odpovídali. Po diskusi o státním rozpočtu se moderátor představil další téma. Tím bylo jednání Evropské unie o definitivní podobě evropského klimatického balíčku. V poslední části debaty se řešila situace na trhu práce a příchod pracovníků ze zahraničí.

Diskuse probíhala slušně, mezi hosty nedocházelo k příliš velkým konfrontacím. Pokud došlo k tomu, že se host kvůli sporu jiných hostů dlouho nedostal ke slovu, moderátor přerušil diskusi tím, že položil otázku přímo jemu. Z důvodu jasně vymezené délky vysílání debaty nedovoloval hostům vracet se v dalších částech diskuse k tématu, které už bylo probráno. Pokud nebylo z odpovědí hostů zřetelné, jak by řešili konkrétní problém, pokládal moderátor doplňující otázky. Delší promluvy

moderátor slušně přerušil, aby poskytl prostor k vyjádření i ostatním hostům. Pokud chtěli kandidáti probírat dané téma více do hloubky, dostali možnost vzájemné interakce. V čase 00:39:00 musel moderátor za účelem udržení plynulého chodu diskuse ukončit největší konfrontaci, která nastala mezi Martinem Kupkou (ODS) a Patrikem Nacherem (ANO). Tito hosté byli moderátorem požádáni, aby už na své výroky přestali vzájemně reagovat, protože by tímto způsobem mohli reagovat „donekonečna”.

Vzhledem k výše uvedenému jsem dospěl k závěru, že moderátor Českého rozhlasu prostřednictvím této debaty dostal závazků, které pro něj v otázce objektivitě vyplývají z ustanovení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. Toto lze podpořit zejména faktem, že si Český rozhlas prostřednictvím svého moderátora Tomáše Pancíře dokázal udržet odstup od jednotlivých diskutujících. Moderátor se choval k hostům bez jakýchkoli náznaků diskriminace či odpírání práva na svobodu názoru. Tato tvrzení prokazují naplnění požadavku na objektivitu na základě její definice v první kapitole této práce. Na základě článku 7.4 Kodexu Českého rozhlasu se domnívám, že výkon moderátora byl v souladu s požadavky, které z tohoto článku vyplývají. Moderátorovo vystupování neposkytlo žádnou příčinu k podezření ze zaujatosti a všem hostům umožnil využít v rámci možností stejný časový limit stanovený pravidly Českého rozhlasu.

2.2. Druhá předvolební debata

Druhé debaty, kterou vedl moderátor Tomáš Pancíř (2021a), se v úterý 21. září 2021 účastnili: Jiří Dolejš, ekonom, poslanec, devátý muž na kandidátce KSČM v Praze; Pavel Sehnal, předseda Aliance pro budoucnost a lídr kandidátky v Praze; Jaroslav Pelc, místopředseda hnutí PŘÍSAHA a lídr kandidátky v Ústeckém kraji; Radim Špaček, konzultant a předseda Koruny České, lídr středočeské kandidátky a Vladimíra Vítová, politoložka, předsedkyně Aliance národních sil a lídryně kandidátky ve Středočeském kraji.

Na začátku pořadu moderátor opět připomněl, jak byly losovány sestavy debat za účasti notáře. Poto dodal informaci, že podle počtu hostů v této debatě jich bylo 5, bude debata trvat 55 minut. Stejně jako v první debatě, zazněla i v této debatě otázka, proč by lidé měli volit zrovna stranu, hnutí či uskupení pozvaných zástupců. Všichni hosté měli na zodpovězení této otázky stejně vymezený čas, tedy jednu minutu. Pořadí hostů se shodovalo s pořadím jejich vylosování (viz tabulka 2). Moderátor slušně

ukončil promluvu Vladimíry Vítové (Aliance národních sil), která jako jediná z hostů přesáhla časový limit. Tato situace nastala v čase 00:08:24. S vysvětlením, že nechtěl „skákat“ do promluvy kandidátky, položil doplňující otázku na jeden z jejích výroků, který během její promluvy zazněl, tedy že v dokumentech Evropské unie je zakódována „nadřazenost nadnárodních korporací nad národními státy“. Začátek výroku můžeme nalézt v čase 0:07:52. K tomuto výroku se moderátor doptal, zda může Vladimíra Vítová uvést, kde v dokumentech Evropské unie je toto zakotveno. Na to politička odpověděla, že to tam zakotvené je, ale ne slovně. Po krátké diskusi s moderátorem, který se dožadoval objasnění jejího tvrzení, nakonec doplnila, že to výslovně takto zakotveno v dokumentech není, ale je to zakotveno v principech, jak EU rozhoduje, a tedy je to i v jednotlivých textech. Po těchto výrocích téma uzavřel a zdůvodnil svou reakci tím, že vysílání Českého rozhlasu musí odpovídat např. Kodexu Českého rozhlasu, kde je mimo jiné uvedené i to, že diskuse má být čestná, tzn. že by v ní měly zaznívat pouze pravdivé argumenty. Moderátorovo vyjádření je v čase 0:10:00–0:10:17.

Druhým stěžejním tématem debaty byla regulace prodeje spalovacích motorů Evropskou unií. Slovo tedy opět dostala Vladimíra Vítová (Aliance národních sil), protože moderátor obrátil pořadí odpovídajících hostů. Ta v čase 00:11:01 stručně odpověděla, že pro ni regulace není přijatelná, a vrátila se k předchozímu probíranému problému – podávání přesných informací ČRo podle čestnosti. Prohlásila, že Český rozhlas lídrům Aliance národních sil „zcenzuroval“ volební vizitky „na základě jakéhosi morálního kodexu Českého rozhlasu“. Tento čin ze strany rozhlasu podle ní nerespektuje volební zákon, který říká, že všechny strany mají rovný volební přístup. Moderátor posluchačům vysvětlil, že zmíněné volební vizitky měly stanovená pravidla, (např. v nich musely být uváděny pravdivé informace) a pokud je někteří politici porušili, předem bylo deklarováno, že může dojít k úpravě vizitek ze strany Českého rozhlasu. Doplnil, že pro posluchače je v tuto chvíli diskuse o zmíněných vizitkách nerelevantní, protože ještě nebyly publikovány Českým rozhlasem, a tudíž je ani nemohou slyšet. Následně vrátil debatu k probíranému tématu regulace Evropské unie.

Ve zbytku diskuse debatovali hosté o schodku státního rozpočtu a o situaci na pracovním trhu a přílivu zahraničních pracovníků. V těchto částech už přestalo docházet k větším konfliktům, nicméně musím uvést fakt, že Vladimíra Vítová byla moderátorem nadále usměrňována v délce svých promluv. Moderátor ji také několikrát

upozornil na to, že neodpovídá přímo na položené otázky a že se odklání od daného tématu diskuse. K takovým situacím došlo např. v časech 00:25:39 nebo 00:35:45. Moderátor během debaty také často odkazoval na volební programy jednotlivých subjektů, případně i na vyjádření některých jejich představitelů.

Vzhledem k výše uvedenému jsem dospěl k závěru, že moderátor Českého rozhlasu prostřednictvím této konkrétní debaty dostal závazků, které pro něj v otázce objektivitě vyplývají z ustanovení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. Tento závěr mohu podpořit především tím, že si Český rozhlas prostřednictvím svého moderátora Tomáše Pancíře dokázal udržet odstup od jednotlivých diskutujících. Moderátor se choval k hostům korektně bez jakýchkoli náznaků diskriminace či odpírání práva na svobodu názoru. Co se týče svobody názoru, Tomáš Pancíř zdůraznil v debatě to, že argumenty v diskusi musí být pravdivé. Tato tvrzení prokazují naplnění požadavku na objektivitu na základě její definice v první kapitole této práce. Výkon moderátora byl na základě mého poslechu v souladu s požadavky vyplývajícími z článku 7.4 Kodexu Českého rozhlasu. Moderátorovo vystupování neposkytlo žádnou příčinu k podezření ze zaujatosti a všem hostům umožnil využít v rámci možností stejný časový limit stanovený pravidly Českého rozhlasu.

2.3. Třetí předvolební debata

Třetí debata, vysílaná ve středu 22. září 2021, byla opět vedena Tomášem Pancířem (2021c). Hosty dle losu byli (viz tabulka 3): Vít Rakušan, zástupce koalice Piráti a Starostové, poslanec, středoškolský učitel, bývalý starosta města Kolín a jednička středočeské kandidátky; Jakub Olbert, majitel Šeberáku, zakladatel Chcípl pes, lídr pražské kandidátky Otevřeme České normálnímu životu; Michal Berg, spolupředseda Strany zelených, zastupitel Vsetína a jednička kandidátky ve Zlínském kraji a Pynelopi Cimprichová, podnikatelka v Praze, lékárnice, ekonomka a lídryně pražské kandidátky hnutí Švýcarská demokracie www.svycarskademokracie.cz.

V úvodu připomněl moderátor pravidla debaty a že její délka bude 44 minut, protože jsou přítomní čtyři hosté. Po představení hostů zahájil moderátor debatu stejnou první otázkou jako v předchozích debatách: proč by měli voliči volit zrovna hnutí, stranu nebo koalici daného zástupce. Každý host měl na odpověď jednu minutu. Moderátor vždy krátce poznamenal, jestli mluvčí svůj časový limit naplnil nebo ne. Pouze Pynelopi Cimprichová byla upozorněna na přesažení minutové hranice a tím byla její promluva ukončena.

Druhá otázka se týkala státního rozpočtu a výši jeho schodku. Hosté odpovídali v opačném pořadí. Nejprve tedy odpovídala Pynelopi Cimprichová. Tu v čase 00:08:46 větách moderátor z důvodu odklonu od tématu přerušil a zopakoval jí podstatu otázky. Následně se moderátor doptával na informace uvedené v programech subjektů nebo na jejich předchozí vyjádření, které zazněly v předvolební kampani.

V další části došlo na diskusi o evropském klimatickém balíčku, hosté konkrétně diskutovali o zákazu prodeje nových aut se spalovacími motory a obecně ekologických výzvách, kterým současná společnost čelí. K tomuto tématu probíhala poměrně dlouhá diskuse. Z důvodu krátkého se vymezeného času pro debatu musel moderátor v čase 00:37:24 přerušit promluvu Víta Rakušana před uvedením dalšího téma debaty. Musím říci, že této části diskuse měli o něco větší prostor k vyjádření hosté, kteří měli na klimatická opatření Evropské unie negativní názor. Konkrétně se jednalo o Jakuba Olberta a Pynelopi Cimprichovou.

Posledním tématem debaty byla situace na trhu práce a příliv pracovníků ze zahraničí. Někteří hosté, v tomto případě Michal Berg a Pynelopi Cimprichová, se svým způsobem odklonili od tématu, za což se je snažil moderátor prostřednictvím zopakování původní otázky navést zpět na její zodpovězení. Zajímavostí třetí předvolební debaty je fakt, že hosté na sebe v podstatě vzájemně nereagovali.

Na základě výše uvedeného jsem dospěl k závěru, že moderátor Českého rozhlasu prostřednictvím třetí předvolební debaty dostal závazků, které pro něj v otázce objektivitě vyplývají z § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. Tomáš Pancíř si, stejně jako v jeho předchozích dvou předvolebních debatách, dokázal udržet odstup od jednotlivých diskutujících. K hostům se choval bez jakýchkoli náznaků diskriminace či odpírání práva na svobodu názoru. Tato tvrzení prokazují naplnění požadavku na objektivitu na základě její definice v první kapitole této práce. Jednání moderátora bylo dle mého názoru v souladu s článkem 7.4 Kodexu Českého rozhlasu. Jeho vystupování neposkytlo žádnou příčinu k podezření ze zaujatosti, všem hostům umožnil využít v rámci možností stejný časový limit stanovený pravidly Českého rozhlasu.

2.4. Čtvrtá předvolební debata

Čtvrtou debatu vysílané ve čtvrtek 23. září 2021 moderoval Jan Bumba (2021a). Účastníky debaty byli (viz tabulka 4): Josef Nerušil, lídr pražské kandidátky hnutí Svoboda a přímá demokracie; Petr Cibulka, zakladatel a předseda strany Volte Právý

blok, www.cibulka.net; Ondřej Hýsek, předseda Moravského zemského hnutí a Petr Bajer, předseda Soukromníků, kandidát v pardubickém kraji za formaci Trikolora Svobodní Soukromníci.

Moderátor v úvodu zmínil pravidla diskuse a zvaní hostů. Dále uvedl že podle počtu hostů bude mít debata délku 44 minut. Na začátku diskuse položil moderátor hostům otázku, proč by měli voliči volit zrovna jejich subjekt, přidělení slova poté odpovídalo pořadí dle losu (viz tabulka 4). Délka odpovědi byla opět ohraničena jednou minutou, do níž se všichni hosté vešli. Poté se debata přesunula k tématu deficitu státního rozpočtu. K prvnímu sporu mezi moderátorem Janem Bumbou a hostem došlo v čase 00:14:10, kdy ve svém vyjádření o možných úsporách v rozpočtu Petr Cibulka explicitně zmínil, že mu vadí, že z našich kapes platíme „cigány, kteří nepracují“. Po dokončení tohoto výroku byl Petr Cibulka moderátorem upozorněn, že v debatě nebude tolerováno urážení jakékoli etnické skupiny. Host se hájil tím, že jde pouze o název. Moderátor mu na to odpověděl, že takovým způsobem nelze diskusi vést a takové vyjadřování není přípustné v rámci Kodexu Českého rozhlasu. Ačkoli chtěl Petr Cibulka ještě něco dodat, moderátor předal slovo dalšímu účastníkovi debaty. V dalším průběhu debaty byl Petr Cibulka moderátorem opět požádán, např. v čase 0:21:52, aby přestal používat expresivní výrazy. Hned poté host reagoval: „A o agentech KGB a GRU ve vedení státu můžu mluvit, nebo to je taky expresivní?“. Na tuto otázku už moderátor nereagoval a předal slovo dalšímu hostu.

Na výrok Ondřeje Hýska v čase 00:22:53, že Českou republiku vede „politická divize Agrofertu opřená o komunistickou stranu“, reagoval moderátor tím, že je nutné pro korektnost uvést, že Ondřej Hýsek pravděpodobně naráží na to, že předseda hnutí ANO Andrej Babiš byl majitelem a zakladatelem koncernu Agrofert, který je ve svěrenských fondech a Andrej Babiš o něm říká, že na něj nemá žádný vliv.

Diskuse se poté soustředila na to, co by měla Česká republika dělat pro ekonomickou obnovu po koronavirové pandemii. V této části byl v čase 00:28:32 Petr Cibulka znovu požádán o zdržení se expresivních výrazů. Na to host zareagoval, že „Český rozhlas stojí tvrdě na pozicích KGB a GRU a bojuje za ně jako o život“, což moderátor rozhodně odmítl. Posledním probíraným tématem byl tzv. Green Deal, kde hosté prezentovali názor svého subjektu na toto opatření Evropské komise i na změny klimatu obecně.

Na základě výše uvedeného jsem dospěl k závěru, že moderátor Českého rozhlasu prostřednictvím této debaty dostal závazků, které pro něj v otázce objektivitě vyplývají z § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. Toto mohu podpořit tím, že si Jan Bumba dokázal udržet odstup od jednotlivých diskutujících. Moderátor se v průběhu celé debaty snažil vést debatu slušně a pravdivě (toto úsilí mu lehce komplikoval Petr Cibulka), k hostům se choval bez náznaků diskriminace či odpírání práva na svobodu názoru. Uvedená tvrzení prokazují naplnění požadavku na objektivitu, kterou definuji v první kapitole této práce. Vystupování moderátora bylo dle mého názoru v souladu s článkem 7.4 Kodexu Českého rozhlasu. Moderátor svým počínáním neposkytl žádnou příčinu k podezření ze zaujatosti a všem hostům umožnil využít v rámci možností stejný časový limit stanovený pravidly Českého rozhlasu.

2.5. Pátá předvolební debata

Pátá debata, vysílaná v pátek 24. září 2021, byla vedena moderátorem Janem Bumbou (2021b). Diskuse se zúčastnili (viz tabulka 5): Jana Maláčová, ministryně práce a sociálních věcí, lídryně kandidátky ČSSD v Praze; Tereza Urzová, strana Urza.cz.; Jaroslav Pollák, místopředseda hnutí SENIOŘI 21 a dvojka na kandidátce ve Středočeském kraji a Lubomír Volný, poslanec a lídr Volného bloku, kandidát v Moravskoslezském kraji.

Stejně jako ve všech předchozích debatách byla zmíněna pravidla diskuse a pravidla pro zvaní hostů. Moderátor také oznámil délku debaty, která byla vymezena podle počtu pozvaných hostů. Jednalo se tedy o 44 minut. Na začátku odpovídali hosté na otázku, proč by měli voliči volit právě jejich stranu, hnutí nebo koalici. Odpovědět měli ideálně do 1 minuty. Pouze Lubomír Volný přesáhl tento stanovený limit (v čase 00:03:54–00:04:59), nicméně ho moderátor nechal bez přerušení dokončit promluvu. Po první otázce následovala otázka na státní rozpočet, u které se hosté poměrně zdrželi, protože vyvolala velké množství reakcí.

Moderátor musel v několika případech upozornit účastníky diskuse na dodržování určitých pravidel, stejně jako tomu tak bylo ve čtvrté předvolební debatě. První takový případ nastal v čase 00:12:14, kde moderátor přerušil Lubomíra Volného, aby na spoluúčastníci debaty Terezu Urzovou neodkazoval jako na „Terezku“, ale na „paní Urzovou“. Moderátor dodal, že není potřeba používat křestní jména. Lubomír Volný se za to se smíchem omluvil. Dále v čase 00:42:30 upozornil Jan Bumba Lubomíra Volného, aby se jeho spor s Janou Maláčovou nedostal do osobní roviny.

K názorovým střetům mezi těmito hosty docházelo v průběhu celé předvolební debaty. Jejich názory byly totiž v podstatě protichůdné. Po probrání státního rozpočtu se diskuse přesunula k variantám řešení obnovy státu po covidové krizi. V této části na sebe hosté často reagovali a snažili se získat prostor pro svůj názor. Posledním tématem byla problematika tzv. Green Deal, moderátor se dotazoval, zde hosté vnímají tuto dohodu jako hrozbu, nebo příležitost.

Celkově měli účastníci této debaty velký zájem na sebe reagovat a snažili se prosadit své názory, což je v silném kontrastu s třetí předvolební debatou, která proběhla o poznání klidněji. S ohledem na probrání všech témat diskuse ve vymezeném čase moderátor poskytoval přiměřeně hostům prostor pro reakce na ostatní hosty. Pokud se hosté příliš odkláněli od původní otázky, moderátor je upozornil a pomocí otázky je vrátil k původnímu tématu.

V diskusi měli nejméně prostoru Tereza Urzová, zástupkyně strany Urza.cz, a Jaroslav Pollák, zástupce strany SENIOŘI 21. U strany Urza.cz bylo důvodem malého prostoru to, že podporuje co nejmenší roli státu. Na otázku, proč by měli voliči volit právě tuto stranu, odpověděla Tereza Urzová tak, že hlasy opravdu nechce. Podle ní by si měl každý o svém životě rozhodovat sám. Tato strana dle jejích slov kandiduje proto, že chce otevřít diskusi o tom, že „různé věci a aspekty našich životů, které dneska stát řeší, by řešit nemusel“. Tato promluva začíná v čase 00:02:34 a končí v čase 00:03:02. U strany SENIOŘI 21 byl důvod malého prostoru pro promluvu ten, že se strana nevěnuje široké škále témat. Jaroslav Pollák tudíž neměl potřebu obsáhleji komentovat všechna témata, která zazněla v debatě, ačkoli měl příležitost vyjádřit svůj názor. Pokud se během debaty přihlásil, moderátor mu poskytl prostor k reakci.

Moderátor během debaty často pokládal doplňující otázky. Doptával se třeba na zdroje různých vyjádření, např. výrok Lubomíra Volného o tom, že klimatická změna způsobená člověkem neexistuje, který zazněl v čase 00:36:11.

Na základě výše uvedeného jsem dospěl k závěru, že moderátor Českého rozhlasu prostřednictvím této debaty dodržel závazky, které pro něj v otázce objektivit vyplývají z § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. Moderátor Jan Bumba si, stejně jako ve čtvrté předvolební debatě, dokázal udržet odstup od jednotlivých diskutujících. V průběhu celé debaty snažil vést debatu slušně a pravdivě, k hostům se choval korektně bez náznaků diskriminace či odpírání práva na svobodu názoru. Tato tvrzení prokazují naplnění požadavku na objektivitu, kterou definuji v první kapitole této práce. Vystupování moderátora bylo dle mého názoru v souladu s článkem 7.4

Kodexu Českého rozhlasu. Moderátorovo jednání neposkytlo žádnou příčinu k podezření ze zaujatosti a všem hostům umožnil využít v rámci možností stejný časový limit stanovený pravidly Českého rozhlasu.

2.6. Superdebata

Superdebatu vysílanou 8. října 2021 vedl moderátor Jan Pokorný (2021). Na rozdíl od předvolebních debat konaných 20.–24. září, do kterých byli pozváni představitelé všech hnutí, stran a koalic, se poslední debaty zúčastnili pouze ti zástupci politických subjektů, kterým předvolební průzkumy přisuzovaly v průměru aspoň 3 %. V poslední fázi debaty proběhla diskuse představitelů tří politických subjektů, jejichž preference se v průměru průzkumů pohybovaly nad 15 %. Účastníky této debaty byli (viz tabulka 6): Andrej Babiš, předseda hnutí ANO; Petr Fiala, předseda ODS a představitel koalice SPOLU; Vít Rakušan, předseda Starostů a nezávislých a představitel koalice Piráti a STAN; Tomio Okamura, předseda SPD; Vojtěch Filip, předseda KSČM; Jan Hamáček, předseda ČSSD; Robert Šlachta, předseda hnutí Přísaha; Zuzana Majerová Zahradníková, předsedkyně hnutí Trikolóra a představitelka formace Trikolóra Svobodní Soukromníci.

Na začátku debaty hosté zpětně zhodnotili svou předvolební kampaň. Přestože byla kampaň celkově vyčerpávající, většina z nich si průběh kampaně chválila. Malá část hostů se setkala s jistými negativními situacemi během kampaně. Například Zuzana Majerová Zahradníková během rekapitulace kampaně zmínila, že se v kampani potýkala s určitými „podpásovkami“, nicméně je neřešila a soustředila se pouze na úspěch kampaně svého subjektu. Také Vít Rakušan podotkl, že se v předvolební kampani potýkal s útoky na jeho koalici. Na druhou stranu uvedl, že je navzdory tomu s kampaní koalice spokojen.

V následující části debaty se probíralo téma bydlení, které bylo zharnuto v programech stran, hnutí či koalic. Diskutovalo se především o dostupnosti bydlení. Všichni hosté dostali od moderátora prostor k vyjádření. Moderátor korektně přerušoval hosty v případě, kdy měli příliš dlouhou promluvu. Taková situace nastala např. v čase 00:20:10, kdy moderátor slovy „Dobře, pane předsedo, děkuju Vám za vzhled do problematiky.“ decentně přerušil Vojtěcha Filipa, jehož promluva začala v čase 00:17:42, a předal slovo dalšímu hostovi. V této části diskuse byl kvůli dlouhé promluvě přerušen i Tomio Okamura. K tomu došlo v čase 00:22:52 (promluva začala v čase 00:20:26), kdy moderátor poděkoval za vyjádření Tomia Okamury. Ten se však

snažil ještě pokračovat ve své promluvě a požádal o ještě jednu větu, kterou následně řekl. Po tom, co se všichni hosté vyjádřili k otázce bydlení, poskytl moderátor všem příležitost stručně reagovat na názory oponentů. Andrej Babiš se navzdory výzvě ke stručné glose vyjádřil obsáhleji (jeho promluva začíná v čase 00:28:05) a dokonce se začal odklánět od probíraného tématu, na což ho moderátor v čase 00:29:16 upozornil a opět požádal hosty o stručné reakce.

Dalším tématem debaty byla pandemie covid-19, o které se dle moderátorových slov nedalo říct, že by byla úplně poražena „na nulu“. V této části diskuse se probíral opět stoupající počet nově nakažených lidí. Dále hosté diskutovali v obecné rovině o zdravotních opatřeních, pokud by došlo ke zhoršení epidemické situace. Mimo jiné se mluvilo i o očkování proti nemoci covid-19 a o pandemickém zákonu. I v této části debaty měli hosté prostor nejen odpovědět na moderátorovu otázku, ale také příležitost glosovat vyjádření ostatních hostů.

V následující části došlo k vysvětlování sloganů jednotlivých stran, hnutí a koalic. Moderátor požádal hosty, aby stručně objasnili význam jejich hesel. V případě nedostatečně jasné odpovědi jim kladl doplňující otázky.

Po ukončení diskuse sloganů vytvořil moderátor prostor pro debatu tří představitelů politických stran a hnutí, jejichž preference se v průměru předvolebních průzkumů pohybovaly nad 15 %. Jednalo se tedy o Andreje Babiše z hnutí ANO 2011, Petra Fialy z koalice SPOLU a Víta Rakušana z koalice PirStan. Během této malé debaty prohlásil moderátor, že chtěl debatu původně koncipovat jako debatu případných příštích premiérů. Tato diskuse začíná v čase od 01:21:28, kdy slovo dostal Andrej Babiš a končí v čase 1:28:51, kdy dokončil promluvu Petr Fiala. Moderátor uzavřel „pokus o debatu tří nejsilnějších, podle předvolebních průzkumů, politických subjektů“ a omluvil se ostatním hostům, kteří byli po výše uvedené dobu v roli diváků. Poté poskytl těmto hostům prostor reagovat na debatu potenciálních premiérů. V závěrečné části superdebaty dostal každý z pozvaných představitelů necelou minutu na vyjádření hlavního vzkazu voličům.

Moderátor Jan Pokorný zvolil relativně neformální přístup k této superdebatě. Např. V čase 00:01:41 zmínil pro posluchače Jana Hamáčka, že jako jediný přišel v tričku. Moderátor se ho následně zeptal, jestli je důvodem jeho zvoleného oblečení to, že už „to bere sportovně“. Na to Jan Hamáček odpověděl, že to politici musí „brát sportovně, jinak by se z toho zbláznili.“ Během debaty byly občas kladeny odlehčené otázky a řečeny komentáře, ať už ze strany moderátora nebo hostů. Tyto neformální

záležitosti neměly podle mého názoru zásadní dopad na moderátorovu vysokou úroveň moderování.

Z poslechu záznamu bylo zřejmé, že se debata konala za přítomnosti diváků ve studiu. V některých částech může posluchač zaregistrovat reakce diváků, na něž občas reagovali přímo samotní účastníci debaty.

Během debaty zasahoval moderátor do vyjádření hostů ve snaze udržet vysokou úroveň diskuse. Taková situace nastala např. v čase 00:37:45, kdy Andrej Babiš prohlásil: „Mně říkal jeden ředitel nemocnice, že byl ve Francii a tam veřejnoprávní televize nezvala žádné experty, žádné Pekové a Flegrové a tyhle různé magoři, jak se jmenujou. Já nevím.“ Na to moderátor v čase 00:37:58 reagoval: „Pojďme držet tu debatu na nějaké úrovni, pane předsedo, prosím.“ K podobnému případu došlo v čase 00:55:20, kdy Zuzana Majerová Zahradníková řekla na adresu Tomia Okamury toto: „Vy jste nehorázný lhář a způsob, a mluvili jsme o tom na úvod, jakým Vy vedete kampaň pomocí svých stupidních manipulací a lží, tak já se vymezuji vůči čemukoli, co Vy říkáte. A chci tady naprosto jasně říct, že Trikolora Svobodní Soukromníci v žádném případě nepůjde do koalice s PirStanem nebo se SPOLU, jak jste Vy napsal, že jsem řekla.“ Po dokončení své promluvy ji moderátor požádal, aby debatovala na přijatelné úrovni, kde by se hosté navzájem neobviňovali.

Dle výše uvedeného průběhu debaty jsem dospěl k závěru, že moderátor Českého rozhlasu dodržel závazky, které pro něj v otázce objektivitě vyplývají z § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. Jan Pokorný si dokázal udržet odstup od jednotlivých hostů. Debatu se snažil vést slušně a pravdivě. S hosty jednal, navzdory svému mírně neformálnímu přístupu, korektně bez náznaků diskriminace či odpírání práva na svobodu názoru. I v tomto případě byl tedy naplněn požadavek na objektivitu, kterou definuji v první kapitole této práce. Vystupování moderátora bylo dle mého názoru v souladu s článkem 7.4 Kodexu Českého rozhlasu. Moderátorovo jednání neposkytlo žádnou příčinu k podezření ze zaujatosti a všem hostům umožnil využít v rámci možností stejný časový limit stanovený pravidly Českého rozhlasu.

Závěr

Obsahová analýza mé práce byla konstruována tak, aby umožnila získat přehled o průběhu, míře objektivitě a nestrannosti ve všech 6 debatách, které Český rozhlas u příležitosti voleb do Poslanecké sněmovny v roce 2021 uspořádal. Na základě této analýzy a poslechu všech debat musím říci, že Český rozhlas ve svých předvolebních debatách zcela přesvědčivě a konstantě naplňoval normativní požadavky, které pro něj kromě zásad objektivitě vyplývají také z příslušné legislativy jmenované výše a z Kodexu Českého rozhlasu. Mé tvrzení podporují zejména opakovaná konstatování ve 2. kapitole této bakalářské práce, kde popisují konkrétní průběhy debat. Během práce na obsahové analýze jsem nezaznamenal snahu moderátora stranit komukoli z hostů, ani snahu omezit jeho svobodu projevu. Velmi kladně lze hodnotit chování moderátorů v souladu s Kodexem Českého rozhlasu, především s přihlédnutím k tomu, že opakovaně upozorňovali na to, že prokazatelnou mystifikaci nelze označit jako názor. Právě toto chování je plně v souladu s požadavky, které na moderátora klade Kodex Českého rozhlasu. Prostor, který byl politickým subjektům v debatách poskytnut, byl z pohledu posluchače až na jednotlivé výkyvy rovný. Český rozhlas naplnil princip objektivitě tak, jak byl definován v 1. kapitole práce a dokázal naplnit oba její základní principy: faktičnost a nestrannost.

Zahraniční politika, která mne jako studenta mezinárodních vztahů v debatách velmi zajímala, nebyla bohužel primární otázkou debat. Jednalo se o téma spíše okrajové a debaty nereflektovaly zásadní zahraničně-politickou agendu České republiky. Toto je možné vysvětlit i výsledky průzkumu veřejného mínění, který pro Český rozhlas vypracovala agentura Median. Ve výsledcích se uvádí, že pro Čechy jsou zásadní témata například zdravotnictví, justice nebo stav veřejných financí. Naopak právě témata jako migrace nebo pozice České republiky v Evropské unii jsou tématem spíše okrajovým (Součková 2021). Samotný průběh debat toto pouze potvrzuje, protože jim opakovaně dominovalo téma české ekonomiky, např. stav veřejných financí, podpora ekonomiky po pandemické krizi nebo situace na trhu práce. Jediným zahraničně-politickým tématem, které v debatách opakovaně zaznívalo, byla pravidla vyplývající ze Zeleného údělu pro Evropu (Green Deal). Je však potřeba říci, že i toto téma bylo skloňováno spíše v ekonomickém smyslu, například s ohledem na omezení výroby aut se spalovacími motory.

Dále musím říci, že debaty probíhaly poměrně korektně. Do jisté míry se odlišovaly od jinak vypjaté předvolební atmosféry v létě a na podzim 2021. Tento efekt je možné vysvětlit i tím, že v 5 debatách nevystupovali čelní představitelé parlamentních subjektů, s výjimkou Víta Rakušana. Tomuto hodnocení se vymyká superdebata, tedy 6. z hodnocených debat. Během této superdebaty docházelo místy ke konfrontacím, které významněji narušovaly věcnost debaty a debata se tak v některých situacích přesunula spíše k emotivnějším reakcím. Moderátor Jan Pokorný však dokázal debatu v jejím průběhu většinou udržovat ve faktické a věcné rovině. Vypjatější atmosféra byla způsobena dle zejména tím, že se superdebaty zúčastnili celostátní lídři parlamentních uskupení, včetně tehdejšího premiéra Andreje Babiše.

Na 2 definované výzkumné otázky mohu tedy odpovědět takto:

K první výzkumné otázce: Ano, Český rozhlas přesvědčivě naplňuje požadavky, které jsou na něj kladeny v rámci objektivit dle § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání.

Ke druhé výzkumné otázce: Ano, Český rozhlas naplňuje prostřednictvím svých moderátorů požadavky, které pro něj vyplývají z článku 7.4 Kodexu Českého rozhlasu.

Při psaní práce mě překvapilo několik skutečností. V kontextu atmosféry, v jaké probíhaly předvolební debaty, jsem byl překvapen vysokou mírou korektnosti a věcnosti prvních 5 předvolebních debat. To si lze vysvětlit například vedle již uvedeného tím, že až na 1 výjimku proti sobě v debatách nestáli parlamentní soupeři, ale spíše mimoparlamentní subjekty. Dále mne překvapila nízká míra pozornosti, která byla v debatách věnována zahraniční politice, avšak po seznámení se s citovaným výzkumem agentury Median mám pro tuto míru pozornosti pochopení. Pozitivně mě překvapila vysoká míra profesionality, se kterou k předvolebním debatám přistupovali moderátoři Českého rozhlasu a tím dokázali naplnit požadavky, které na ně klade Kodex Českého rozhlasu.

Na samotný závěr mohu tedy jak subjektivně, tak i na základě výsledků obsahové analýzy konstatovat, že Český rozhlas se zachoval přesně tak, jak se od veřejnoprávního média očekává. Umožnil mi jako posluchači svobodně si vytvořit vlastní názor na základě zkoumaných debat širokého spektra kandidujících subjektů. Během poslechu debat jsem nenabyl dojmu, že by moderátor jakkoli projevil sympatie k některému z hostů a velmi jsem ocenil jeho práci s fakty.

Seznam literatury

Literatura

- Berry, Richard (2006). Will the iPod Kill the Radio Star? Profiling Podcasting as Radio. *Convergence: The International Journal of Research into New Media Technologies* 12 (2), s. 143–162.
- Berry, Richard (2016). Part of the establishment: Reflecting on 10 years of podcasting as an audio medium. *Convergence: The International Journal of Research into New Media Technologies* 22 (6), s. 661–671.
- Bonini, Tiziano (2015). The ‘Second Age’ of Podcasting: reframing Podcasting as a New Digital Mass Medium. *Quaderns del CAC* 41 (18), s. 21–30.
- Český rozhlas (nedatováno a). *Kodex Českého rozhlasu* (<https://informace.rozhlas.cz/sites/default/files/documents/00730694.pdf>, 26. 2. 2022).
- Fiske, John (1987). *Television Culture* (Londýn: Routledge).
- Geoghegan, Michael W. – Klass Dan (2007). *Podcast Solutions: The Complete Guide to Audio and Video Podcasting* (Berkeley: Friends of Ed).
- Hanson, Ralph E. (2021). *Mass Communication: Living in a Media World* (Thousand Oaks: SAGE Publications).
- Hsieh, Hsiu-Fang – Shannon, Sarah E. (2005). Three Approaches to Qualitative Content Analysis. *Qualitative Health Research* 15 (9), s. 1277–1288.
- Hartley, John (1982). *Understanding News* (Abingdon: Routledge).
- Jarrett, Kylie (2009). Private Talk in the Public Sphere: Podcasting as Broadcast Talk. *Communication Politics and Culture* 42 (2), s. 116–135.
- Jirák, Jan – Köpplová Barbara (2015). *Masová média* (Praha: Portál).
- Markman, Kris M. (2011). Doing radio, making friends, and having fun: Exploring the motivations of independent audio podcasters. *New Media & Society* 14 (4), s. 547–565.
- McNair, Brian (2004). *Sociologie žurnalistiky* (Praha: Portál).
- McQuail, Denis (2002). *Úvod do teorie masové komunikace* (Praha: Portál).
- Mensing, Donica (2017). Public Radio at a Crossroads: Emerging Trends in U.S. Public Media. *Journal of Radio & Audio Media* 24 (2), s. 238–250.
- Morris, Jeremy W. – Patterson, Eleanor (2015). Podcasting and its Apps: Software, Sound, and the Interfaces of Digital Audio. *Journal of Radio & Audio Media* 22 (2), s. 220–230.
- Murray, Simon (2009). Servicing ‘self-scheduling consumers’: Public broadcasters and audio podcasting. *Global Media and Communication* 5 (2), s. 197–219.

O'Connell, Michael (2017). *Turn Up the Volume: A Down and Dirty Guide to Podcasting* (New York: Routledge).

Potter, Deborah (2006). iPod, you pod, we all pod: eager to lure news consumers, media outlets are experimenting with news-on-demand podcasts. They're fun, fresh—and often unpolished. *American Journalism Review* 28 (1), s. 64.

Sedláková, Renáta (2014). *Výzkum médií: Nejužívanější metody a techniky* (Praha: Grada).

Schudson, Michael (2003). *The Sociology of news* (New York: W. W. Norton & Company).

Sullivan, John L. (2018). Podcast Movement: Aspirational Labour and the Formalisation of Podcasting as a Cultural Industry. In: Llinares, Dario – Fox, Neil – Berry, Richard eds., *Podcasting: New Aural Cultures and Digital Media* (Cham: Palgrave Macmillan), s. 35–56.

Trampota, Tomáš (2006). *Zpravodajství* (Praha: Portál).

Vos, Tim P. (2018). Journalism. In: Vos, Tim P. ed., *Journalism* (Berlin: De Gruyter Mouton), s. 1–17.

Ward, Stephen J. A. (2018). Epistemologies of Journalism. In: Vos, Tim P. ed., *Journalism* (Berlin: De Gruyter Mouton), s. 63–82.

Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů. In: *Sbírka zákonů* 17. 5., částka 87.

Zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu. In: *Sbírka zákonů* 7. 11., částka 93.

Elektronické zdroje

Bumba, Jan (2021a). Čtvrtá předvolební debata se zástupci SPD, Volte Pravý Blok, Moravského zemského hnutí a koalice Trikolora Svobodní Soukromníci. In: *Speciál Radiožurnálu* [audio]. 23. 9. 2021 (<https://www.mujrozhlas.cz/special-radiozurnalu/ctvrta-predvolebni-debata-se-zastupci-spd-volte-pravy-blok-moravskeho-zemskeho>, 15. 3. 2022).

Bumba, Jan (2021b). Pátá předvolební debata se zástupci ČSSD, Urza.cz, SENIOŘI 21 a VOLNÝ blok. In: *Speciál Radiožurnálu* [audio]. 24. 9. 2021 (<https://www.mujrozhlas.cz/special-radiozurnalu/pata-predvolebni-debata-se-zastupci-sssd-urzacz-seniori-21-volny-blok>, 15. 3. 2022).

Bumbálková, Blanka (2021). Podcasty Českého rozhlasu dosáhly na rekordní poslechovost a mujRozhlas vstupuje do světa HbbTV. *Český rozhlas*. 13. 12. 2021 (<https://informace.rozhlas.cz/podcasty-ceskeho-rozhlasu-dosahly-na-rekordni-poslechovost-a-mujrozhlas-vstupuje-8639319>, 25. 2. 2022).

Bumbálková, Blanka – Urbanová, Anna (2020). Přes čtyři miliony audií za měsíc. Český rozhlas upevnil pozici lídra v poslechu na vyžádání. *iROZHLAS*. 10. 11. 2020 (https://www.irozhlas.cz/zivotni-styl/spolecnost/cesky-rozhlas-audio-poslech-podcast-vinohradska-12-host-lucie-vyborne_2011101510_aur, 25. 2. 2022).

Candra, Robert (2017). Podcast Zhasni! – pilotní projekt Českého rozhlasu v oblasti nových trendů v konzumaci audia. *Svět rozhlasu: Bulletin o rozhlasové práci* (37), s. 43–45.

Cieslar, Jan (2021). ČSÚ zveřejnil kandidátní listiny pro sněmovní volby. *Český statistický úřad*. 24. 8. 2021 (<https://www.czso.cz/csu/czso/csu-zverejnil-kandidatni-listiny-pro-snemovni-volby>, 16. 3. 2022).

Český rozhlas (nedatováno b). *Podcasty* (<https://portal.rozhlas.cz/podcasty/porady>, 25. 2. 2022).

Hammersley, Ben (2004). Audible revolution. *The Guardian*. 12. 2. 2004 (<https://www.theguardian.com/media/2004/feb/12/broadcasting.digitalmedia>, 9. 12. 2021)

McHugh, Siobhan A. (2016). Video didn't kill the radio star - she's hosting a podcast. *The Conversation*. 30. 6. 2016 (<https://ro.uow.edu.au/cgi/viewcontent.cgi?referer=https://www.google.com/&httpsredir=1&article=3463&context=lhapapers>, 3. 3. 2022).

Médiář (2021). *Český rozhlas chystá důkladnější strategii pro podcasty*. 29. 3. 2021 (<https://www.mediar.cz/cesky-rozhlas-chysta-dukladnejsi-strategii-pro-podcasty>, 25. 2. 2022).

NPR (nedatováno). *NPR Podcasts & Shows* (<https://www.npr.org/podcasts-and-shows>, 3. 3. 2022).

NPR (2015). *NPR Podcasts Turn 10!* (<https://www.npr.org/sections/npr-extra/2015/08/31/435603490/npr-podcasts-turn-10>, 3. 3. 2022).

Pancíř, Tomáš (2021a). Druhá předvolební debata se zástupci KSČM, Aliance pro budoucnost, Přísahy, Koruny České a Aliance národních sil. In: *Speciál Radiožurnálu* [audio]. 21. 9. 2021 (<https://www.mujirozhlas.cz/special-radiozurnalu/druha-predvolebni-debata-se-zastupci-kscm-aliance-pro-budoucnost-prisahy>, 15. 3. 2022).

Pancíř, Tomáš (2021b). První předvolební debata se zástupci koalice Spolu, hnutí ANO, strany Moravané, Levice a Hnutí Prameny. In: *Speciál Radiožurnálu* [audio]. 20. 9. 2021 (<https://www.mujirozhlas.cz/special-radiozurnalu/prvni-predvolebni-debata-se-zastupci-koalice-spolu-hnuti-ano-strany-moravane>, 15. 3. 2022).

Pancíř, Tomáš (2021c). Třetí předvolební debata se zástupci koalice Pirátů a Starostů, hnutí Otevřeme Česko, Strany zelených a Švýcarské demokracie. In: *Speciál Radiožurnálu* [audio]. 22. 9. 2021 (<https://www.mujirozhlas.cz/special-radiozurnalu/treti-predvolebni-debata-se-zastupci-koalice-piratu-starostu-hnuti-otevreme>, 15. 3. 2022).

Pew Research Center (2021). *Public Broadcasting Fact Sheet* (<https://www.pewresearch.org/journalism/fact-sheet/public-broadcasting>, 3. 3. 2022).

Pokorný, Jan (2021). Superdebata na Radiožurnálu. Poslechněte si názory nejvýznamnějších kandidátů na premiéra těsně před otevřením volebních místností. In: *Speciál Radiožurnálu* [audio]. 8. 10. 2021 (<https://www.mujirozhlas.cz/special-radiozurnalu/superdebata-na-radiozurnalu-poslechnete-si-nazory-nejvaznejsich-kandidatu-na>, 15. 3. 2022).

Polák Lukáš (2019). Startuje projekt mujRozhlas, největší audioportal na českém internetu. *Český rozhlas*. 4. 12. 2019 (<https://digital.rozhlas.cz/startuje-projekt-mujirozhlas-nejvetsi-audioportal-na-ceskem-internetu-8118805>, 3. 3. 2022).

RRTV. *Poslání Rady* (<https://www.rrtv.cz/cz/static/o-rade/poslani-rady/index.htm>, 20. 3. 2022).

Součková, Kateřina (2021). Hlavními tématy před volbami jsou podle Čechů zdravotnictví a justice. Účast plánují dvě třetiny lidí. *iROZHLAS*. 8. 9. 2021 (https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/pruzkum-median-volby-temata-zdravotnictvi-justice-skolstvi_2109080600_tzr, 15. 3. 2022).

Sroka, Eva (2017). Český rozhlas spouští svůj první původní podcast Zhasni! Na téma sex a intimnosti. *Český rozhlas*. 27. 2. 2017 (<https://informace.rozhlas.cz/cesky-rozhlas-spousti-svuj-prvni-puvodni-podcast-zhasni-na-tema-sex-a-intimnosti-7738896>, 25. 2. 2022).

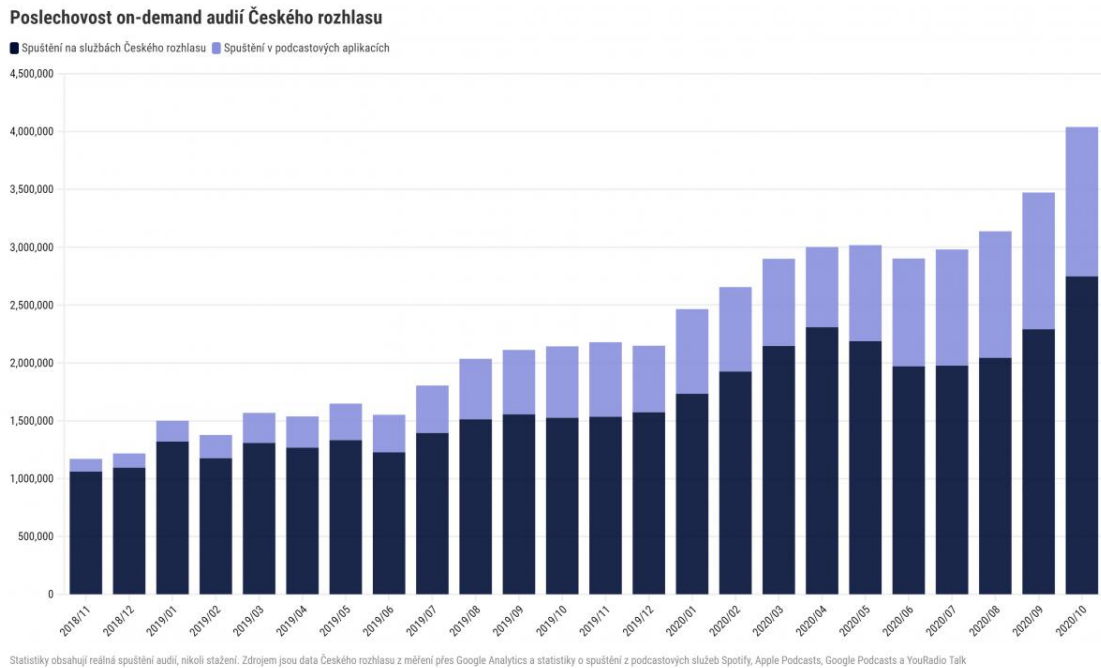
Terdiman, Daniel (2004). Podcasts: New Twist on Net Audio. *Wired*. 10. 8. 2004 (<https://www.wired.com/2004/10/podcasts-new-twist-on-net-audio>, 9. 12. 2021).

Vošalíková, Anna (2019). Jak mít všechny podcasty po ruce? Český rozhlas spustí mujRozhlas. *Český rozhlas*. 9. 8. 2019 (<https://portal.rozhlas.cz/jak-mit-vsechny-podcasty-po-ruce-cesky-rozhlas-spusti-mujirozhlas-8036002>, 3. 3. 2022).

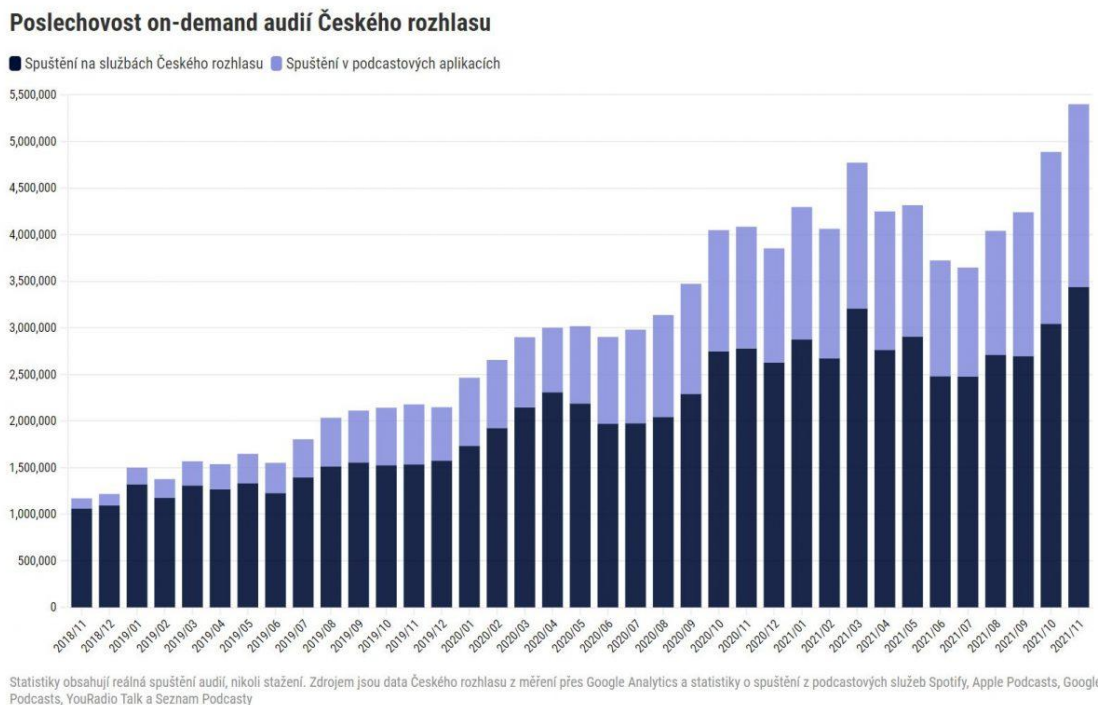
Zavoral, René (2021). *Pravidla Českého rozhlasu v souvislosti s volbami do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v roce 2021*. 3. 8. 2021 (<https://informace.rozhlas.cz/pravidla-ceskeho-rozhlasu-v-souvislosti-s-volbami-do-poslanecke-snemovny-8546318>, 26. 2. 2022).

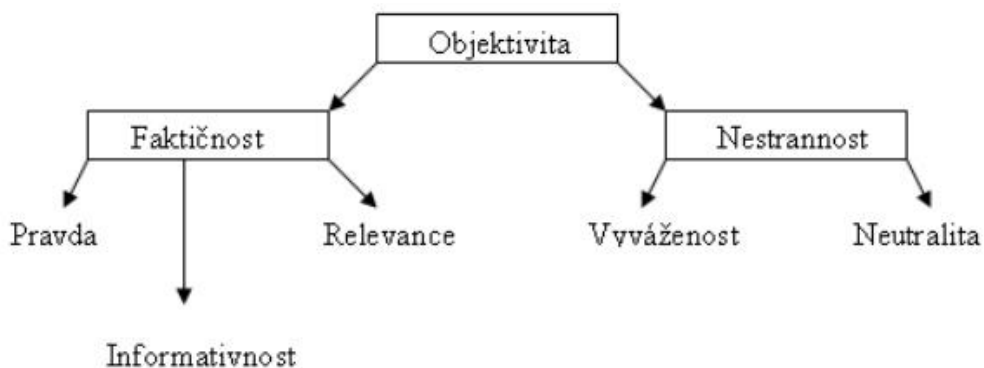
Přílohy

Graf 1: Poslechovost *on demand* audií Českého rozhlasu v období mezi listopadem 2018 a říjnem 2020 (Bumbálková – Urbanová 2020).

Graf 2: Poslechovost *on demand* audií Českého rozhlasu mezi listopadem 2018 a listopadem 2021 (Bumbálková 2021).

Obrázek 1: Westerstáhlovo schéma objektivity (McQuail 2002: 174).

Pondělí 20. 9. 2021		
	Název subjektu	Zástupce
1	SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09)	Martin Kupka (ODS)
2	ANO 2011	Patrik Nacher
3	Moravané	Ctirad Musil
4	Levice	Jan Májíček
5	Hnutí Prameny	Jan Michael Kubín

Tabulka 1: První předvolební debata

Úterý 21. 9. 2021		
	Název subjektu	Zástupce
1	Komunistická strana Čech a Moravy	Jiří Dolejš
2	Aliance pro budoucnost	Pavel Sehnal
3	PŘÍSAHA – občanské hnutí Roberta Šlachty	Jaroslav Pelc
4	Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska)	Radim Špaček
5	Aliance národních sil	Vladimíra Vítová

Tabulka 2: Druhá předvolební debata

Středa 22. 9. 2021		
	Název subjektu	Zástupce
1	Piráti a Starostové	Vít Rakušan (STAN)
2	Otevřeme Česko normálnímu životu	Jakub Olbert
3	Strana zelených	Michal Berg
4	Švýcarská demokracie	Pynelopi Cimprichová

Tabulka 3: Třetí předvolební debata

Čtvrtek 23. 9. 2021		
	Název subjektu	Zástupce
1	Svoboda a přímá demokracie (SPD)	Josef Nerušil
2	Volte Pravý Blok www.cibulka.net	Petr Cibulka
3	Moravské zemské hnutí	Ondřej Hýsek
4	Trikolora Svobodní Soukromníci	Petr Bajer

Tabulka 4: Čtvrtá předvolební debata

Pátek 24. 9. 2021		
	Název subjektu	Zástupce
1	Česká strana sociálně demokratická	Jana Maláčová
2	Urza.cz	Tereza Urzová
3	SENIORI 21	Jaroslav Pollák
4	VOLNÝ blok	Lubomír Volný

Tabulka 5: Pátá předvolební debata

Pátek 8. 10. 2021		
	Název subjektu	Zástupce
1	ANO 2011	Andrej Babiš, předseda hnutí ANO 2011
2	SPOLU	Petr Fiala, předseda ODS
3	Piráti a Starostové	Vít Rakušan, předseda STAN
4	Svoboda a přímá demokracie (SPD)	Tomio Okamura, předseda SPD
5	Komunistická strana Čech a Moravy	Vojtěch Filip, předseda KSČM
6	Česká strana sociálně demokratická	Jan Hamáček, předseda ČSSD
7	PŘÍSAHA – hnutí Roberta Šlachty	Robert Šlachta, předseda hnutí Přísaha
8	Trikolóra Svobodní Soukromníci	Zuzana Majerová Zahradníková, předsedkyně hnutí Trikolóra

Tabulka 6: Superdebata

Resumé

The main topic of my bachelor's thesis is the analysis of six pre-election debates of the Czech public medium Czech Radio, which took place on the occasion of the elections to the Chamber of Deputies of the Parliament of the Czech Republic in 2021.

I analyze these pre-election debates to find out whether Czech Radio fulfills the principles of objectivity and balance, as it is required by Czech legislation. The subject of my research is the debates that can be found in the form of a podcast in the Můj rozhlas application and website. In my research I focus especially on the debate concerning foreign policy. In addition to the principle of objectivity, I also examine whether the Czech Radio moderators respect the Czech Radio Code when working on election debates and thus behave impartially and require facts. For the needs of this analysis, I conceptualized the basic terms I work with in the first chapter. These are mainly the terms podcast, objectivity or pre-election debate in the context of Czech Radio's rules. My work has 2 main goals: 1.) To find out whether Czech Radio meets the principles of objectivity and balance through pre-election debates. 2.) To find out whether Czech Radio meets the requirements of the Code of Czech Radio through the behavior of its moderators during the pre-election debates. In my bachelor's thesis, I came to the conclusion that Czech Radio, through pre-election debates, fulfills the principles of objectivity as required by Czech law and in accordance with the definition of objectivity in the first chapter of my work. During their work, Czech Radio moderators meet the requirements that follow from the Czech Radio Code. They behave impartially, demand facts and point out lies. Through pre-election debates, Czech Radio is behaving exactly as Czech public media legislation expects.